

LÁ THƯ ÁI-HỮU CÔNG-CHÁNH

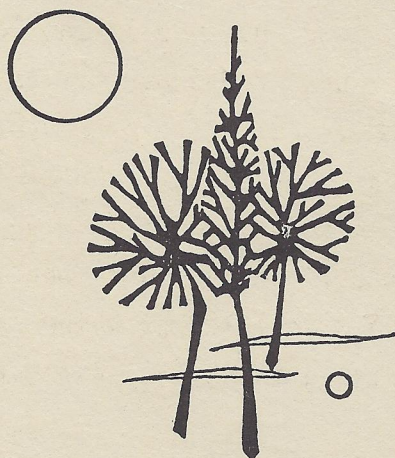
SỐ 20 THÁNG 6-1981

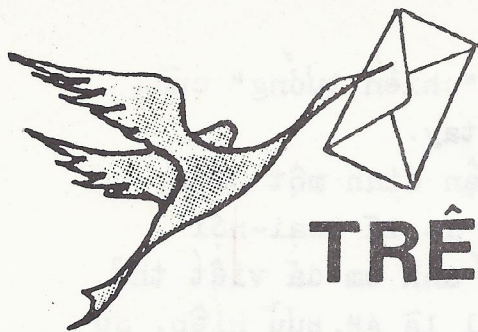
CHÀO MỪNG
ĐẠI-HỘI
ÁI-HỮU CÔNG-CHÁNH
KỶ THỨ NHẤT
THÁNG 7-1981
TẠI MIỀN NAM CALI
HOA-KỲ

ĐỌC TRONG LÁ THƯ số 20:

- Lá thư trên đà lên...hương B.T
- Thư tín B.T
- Hướng về tương lai T.S.Huân
- Ăn cơm mới nói chuyện cũ N.M.Hoàn
- Xuất ngoại D.S.Khiêm
- Bài nói chuyện... B.Hạp
- Dầu hiến rê thảo D.T.Cường
- Chuyện tâm phào B.Hiệp
- Học BS và MS tại Mỹ L.D.Ngã
- Sáng tác.
- Tài liệu về EIT Hoàng Đông
- Sinh hoạt AH AH các nơi
- Tình hình tài chánh. B.T
- Hữu băng tử viên
- phỏng lai BDCM
- Những giọng chữ tử VN AH mới đến
- Chung vui, chia buồn
- Bỏ tức địa chỉ

LÁ THƯ AHCC. TRÊN ĐÀ LÊN ... HƯƠNG

"Nói(hay là bói) có sách, mách có chừng", chúng tôi mách với anh em hay là "Lá Thư AHCC trên đà lên hương" có bằng chứng đáng-hoàng chứ không phải "thầy bói nói đui"

Trước hết, nhìn vào số-lượng thư tín và chi-phiếu ủng-hộ lá thư trong mấy tháng vừa qua(xin xem mục thư tín và phân tải-chánh) chúng ta có thể mừng ra mặt(chứ không phải mừng thầm) vì là hơn 50% anh em đã quan-tâm đến lá thư, liên lạc với ban phụ-trách, ủng-hộ tiền bạc từ Úc đến Phi Châu, từ Âu đến Á, đến Bắc Mỹ...xa cách ngàn-trung mĩ Ai-Hữu chúng ta cảm thấy như gần-gũi nhau, có thể như hỏi còn ở bên nhà vậy.

Phân bài vở cũng rất khả-quan, anh em gửi bài đến danh máy sán có, bản viết thảo có, dài mười lăm, 20 trang cũng có và "năn-ni" là dừng cắt xén mất hết ý-nghĩa.... Nội dung bài vở thì xin dành cho anh em phê-phán, những dù văn có hay, ý có thâm, hay viết "chuyện tâm phào" (như bài Mẹ Hiệp) cũng là cả một tấm lòng, một sự liên-tưởng, nhỏ-nhưng đến đồng-nghiep, cũng đều là hay cả, như nhiều anh em đã nói lên trong thư Xuân Tân-Dậu.

Lá thư của chúng ta "lên-hương" không những ở các phường-diện kể trên, quan trọng hơn nữa, là AH, nhiều địa-phương "đâm đồn" phụ-trách lá thư trong năm tới như anh Huân cho biết là khi ghé thăm anh em ở Houston(TX) anh em có ý-dịnh qua năm 1982 phụ-trách lá thư, Anh T.N, Nguyễn nói là anh em ở Was. Oregon cũng ngỏ-ý nhận lãnh lá thư, rồi Anh em ở New Orleans - Louisiana(nay là văn-phòng tổng-cục Kiều-Lộ, vì có đủ các cấp từ ông Tổng đến ông Ty) cũng thừa sức lo cho lá thư, Rồi AH.vùng Thủ-Đô nay cũng khá đông và thường-xuyên gặp gỡ(vừa họp tất-niên tại từ thất AH.dân anh L.S. Ngọc). Chưa nói đến AH vùng Bắc Cali.mà trước đây, các anh Nguyễn Mạnh Hoàn, Bửu Hiệp, Lê Ngọc Diệp đã phụ trách lá thư một thời gian, nhưng nay cũng còn nhiều anh em có điều-kiện tốt để phụ-trách, anh em ở Bắc Cali thường-xuyên họp mặt gần như định-kỳ ở San Jose(nhà anh chị Tạ Huyền) lẽ tất nhiên là có hoàn-cảnh thuận-tiện để phụ-trách LT. trong tương-lai. Riêng về anh

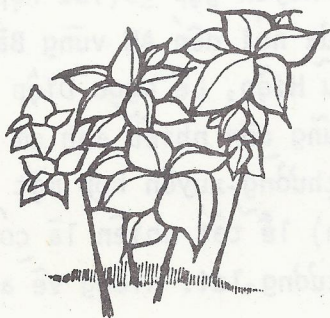
em ở Canada thì cũng không có gì trở ngại, vì "chiến tướng" cũng nhiều, việc phụ trách lá thư cũng ở trong tầm tay.

Trên đây là chuyện lá thư "lên hương", nhận định một cách khách quan. Chuyện trước mắt mà chúng tôi đang lo là "Đại-Hội AHCC" ở Cali vào tháng Bảy này. Đến nay một số anh em đã viết thư trả lời tham dự Đại-Hội. Người xin ghi tên số 1 là AH. Bửu Hiệp. Sự hưởng ứng này nói lên rằng "Đại-Hội AHCC" cũng đang lên hương, vì sẽ được nhiều anh em tham-dự. Ví dụ phỏng-dịnh là có 100 gia đình (Ch. hợp mặt với nhau ở một địa điểm của vùng đất Cali ấm áp, hân-huyên câu chuyện, thăm nhau sau nhiều năm xa cách. Không cần biết đến chương trình Đại-hội có những mục gì, cũng đã là một niềm an-uit lớn lao, một thành công của tập-thể chúng ta rồi.

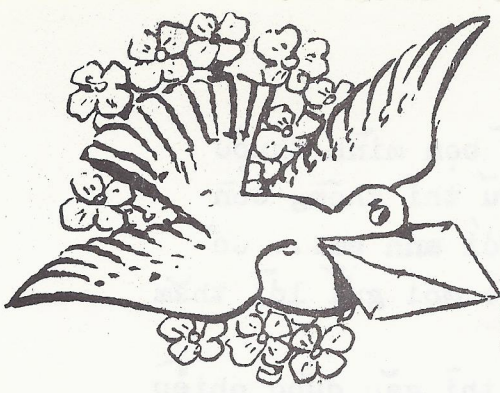
Với niềm tin tưởng ở sự hưởng ứng tham dự DH, chúng tôi xin xác nhận ĐẠI-HỘI ÁI-HỮU CÔNG-CHÁNH sẽ được tổ-chức tại Miền Nam Cali vào ngày 4 và 5 tháng 7/1981 và xin gửi đến tất cả trên 300 AH. thư mới riêng, kèm phiếu hồi-âm để chuẩn-bị đại hội cho được chu đáo và cũng để xác nhận địa-chỉ ngõ hầu tránh việc gửi lá thư bị thất lạc.

Sau hết xin các bạn thông-cảm cho bao nhiêu thiếu-sót của ban phụ-trách đã không thanh-thỏa yêu cầu của nhiều Ái Hữu, phúc đáp thư của các bạn hỏi về việc học-hành thi-cử, ngay cả việc cập nhật và bổ-túc danh sách cũng không làm cho được chu đáo. Ngoài ra bài vở các bạn gửi về không thể đăng hết được, dù các bạn có bảo là đừng cắt xén, chúng tôi cũng phải "liệu cơm gắp mắm". Anh em AH, miền Bắc Cali đã nhận định trong buổi họp đầu xuân năm nay, về sự khó-khăn của ban phụ-trách, cũng như sự cố-gắng của các AH viết bài cho lá thư, nên mong rằng người viết cũng như người đọc lá thư hoan-hỉ, gia-dình công-Chánh trải rộng lòng thương mà không phiên trách nếu không được vừa ý.

Được như vậy lá thư sẽ trường tồn với chúng ta, tình AHCC càng thêm đậm đà, bền vững.

Thay mặt ban phụ trách,
Lê-Khắc Thi

Thư - Tin

* Anh Bửu Đôn. Abidjan. Đọc mấy tờ AHCC thất lá súc tích, thành thử dăm ra áy náy lâu nay lăm biếng chưa gộp bài vở gì cả. Do đó tôi đang cố gắng viết một bài về kinh nghiệm làm Consultant bấy lâu nay. Những nghĩ lại theo tốc độ mình đang viết, viết xong thì e AHCC đã vơi vốn, nên cần đóng góp ít nhiều tài chánh trước, bài vở sẽ gửi sau khi hoàn tất (đừng ngưng quá dài cổ). Vậy xin đính theo đây 1 cheque \$100 để đóng vào AHCC 50 còn 50 giúp cho các gia đình CC ở VN đang lúc khó khăn như gia đình anh Diễm, anh Trinh... Nghe các anh nhắc đến tennis mà nhớ sân dụng cụ Gia Định. Tôi cũng đang mãi lại vợt sắt mong về gặp lại các chiến hữu cùng nhau ta độ sức lại, ai thua dãi phở như hời ở Pasteur. Mong anh còn giữ cú aroit, mình lại cập độ thì cũng có đường lăm đây!...

-- Xin cảm ơn anh đã ủng hộ mạnh mẽ lá thư và hứa gửi bài nói về consulting Eng. Bài này chắc sẽ rất bổ ích cho anh em muốn nối gót dấn anh đem chuông qua đánh xử người. Số tiền anh giúp anh em tôi sẽ gửi cho anh Diễm 20, anh Trinh 30. Còn về nghề tay trái, anh về luyện lại vài đường vợt lá lướt, dễ rồi chúng ta có dịp tranh giải đôi với Congo mà trước đây mình hằng nói đùa, nay biết đâu thành sự thật!

* Anh Bùi Mạnh Cần. Nay được biết anh nhận lá thư nên viết thư hoan nghênh anh và sẵn đây xin gửi anh check \$20 để ủng hộ lá thư. Nhờ lá thư xuân tôi đã liên lạc được với anh Tào ở Virginia, không ngờ anh Tào đã qua 2 năm nay...

-- Mong kỳ đại hội tháng 7 tới anh chi qua Cali thăm anh em cho biết sự tình để có thêm yếu tố quyết định việc "Tây tiến" trong tương lai.

* D.S.T. Thai lan. Mới mới nhận Tập sản AHCC xuân Tân Dậu... Đọc được AHCC biết một số tin tức hoạt động của anh em bạn hữu, cũng bổ ích lắm. Mọi hy vọng qua được sớm kịp ngày họp

mà tôi tổ chức để gặp các bạn. Bây giờ bọn mình thuộc hàng già rồi. Mình không lăm cho Ai Hữu thì không còn ai lăm. Tôi gắng để duy trì liên lạc với anh em... có thư gửi cho B. Hạp nhờ chuyển giúp, cho mọi gửi lời thăm tất cả các bạn hữu.

-- Mong T. qua sớm nếu kịp ngày tại-Hội thì gặp được nhiều anh em và biết thêm nhiều tin tức về các địa phương bên này. Về lá thư AHCC anh em đều thấy cần duy trì. Tôi viết gì được cho lá thư tôi thì gửi về để đăng cho anh em biết thêm về anh em bên nhà. Thư tôi gửi cho B. Hạp, hạp đã nhận và phôn cho mọi hay rồi.

* Anh Nguyễn Chi. Xin gửi anh \$20 đóng góp cho lá thư Công Chánh. Xin anh thông báo cho anh em hay là Anh Nguyễn Công Thuận Ký sẽ diện Bã Queo đến Indonesia, có lẽ trong tháng 4/81 sẽ đến Canada.

-- Cảm ơn Anh đã ủng hộ lá thư. Anh em nào cần liên lạc với anh Thuận có thể nhờ anh Nguyễn Chi. Vì chỉ anh Thuận ở Indonesia có lẽ không dùng được nữa vì anh Thuận sẽ rời khỏi độ tháng 4/81.

* Anh Nguyễn Đình Thanh. Hôm nay nhận lá thư số 18 của anh Huan (trầu si) gửi cho tôi do ngẫu nhiên mục đích cầu tri âm, với viết vài hàng: lá thư số 18 tiến một bước dài, riêng mục danh sách còn hơi lộn xộn. Ý kiến của anh D.S. Khiêm và A. Văn ra số đặc biệt về thi EIT và PE hoan nghênh... Ngoài những kiến thức trong ngành Công chánh, lá thư là chất xúc tác làm sống lại những nông nân sinh khi bạn bè CC cũ... Xin các anh em nào biết các anh Nguyễn Tấn cục công đình, Huỳnh Tâm nhà địa dư quốc gia cũng Khoa 12. Xin thông báo qua lá thư vì chỉ nghe tin các anh ấy đã tới Mỹ (CA).

-- Mừng anh đã qua Mỹ và ở vùng S.F. gần một số đồng anh em mà anh có thể được hướng dẫn trong cuộc sống mới nhất là về nghề nghiệp của mình (như anh T.S.H. đã chỉ dẫn cho anh). Mong anh sớm có việc và ổn định.

* Anh Lê Phú Quyên. Trước hết tôi xin báo đến anh cùng các anh em bạn thân với anh Diên là anh Diên đã trở về đoàn tụ với gia đình ngày 10-1-81 sau gần 6 năm "học tập". Kèm theo đây xin gộp 1 câu chuyện tiêu lâm để giúp vui cho

các AHCC. Về phần tôi đang tìm việc ở đây để chờ cho mấy cháu học xong sẽ chuyển qua Cali. Tôi sẽ về dự Đại-Hội AHCC và thăm anh em.

-- Chuyện tiểu lâm công bình của anh đang trong số này. Cảm ơn anh đã cho biết tin mừng về anh Diễm. Số tiền giúp anh Diễm, anh Huy phụ trách gửi về cho gia đình anh Diễm. Mong gặp anh ngày Đại-Hội.

* Anh Võ Thế Thanh. Canada. Xin điều chỉnh địa chỉ và ủng hộ lá thư \$5.

-- Cảm ơn anh. Có lẽ vì không được quên nhau nhiều nên anh dễ dặt không viết gì nhiều trong thủ ngoại việc thông báo địa chỉ. Kỳ sau anh cho bạn bè biết về cuộc sống của gia đình anh ở Canada.

* Anh Đoàn Trinh Giác. Tôi xin gửi theo chi phiếu \$150 để nhờ anh chuyển cho anh Lê Thành Trinh \$100 còn \$50 để ủng hộ lá thư AHCC (trong dịp tiệc tất niên Tân Dậu). Nếu được xin anh địa chỉ anh Trinh.

-- Cảm ơn anh đã sốt sắng ủng hộ lá thư và giúp cho gia đình anh Trinh, tôi sẽ tìm hỏi địa chỉ anh Trinh và cho anh hay. Khi nào anh em có họp như hôm tất niên tôi sẽ tin anh hay và mời anh về dự cho vui.

* Anh Lâm Đức Thượng. Tôi có nhận lá thư số 19. Xin cảm ơn anh. Quý anh đã cố gắng làm việc và đã tặng anh em công Chánh một món quà tinh thần trong dịp xuân Tân Dậu. Tôi nghĩ lá thư đã đem lại một niềm vui cho các gia đình công Chánh trong những ngày Tết ở xứ người... Tôi xin gửi \$10 để ủng hộ lá thư...

-- Tôi sẽ cho anh hay địa chỉ anh Diễm để anh liên lạc và giúp đỡ anh ấy. Cảm ơn anh đã ủng hộ lá thư. Về bên ngành kiến thiết anh có liên lạc với anh em nhiều không. Nghe đâu một số anh em mới qua sau này chưa được biết những ai.

* Anh Phạm Ngọc Xuyên. Paris. Trong số 19 lá thư AHCC anh đề nghị tôi làm đại diện tại Pháp cho đỡ tốn khi các anh em bên này gởi tiền ủng hộ. Tôi chưa kịp phúc đáp, thuận hay không, thì đã có hai bạn Nguyễn Hoàng Nhân và Nguyễn Hữu Thoại gửi cho tôi chi phiếu 100 quan Pháp để chuyển sang anh. Không lẽ lại trả chi phiếu về, thế là kẹt và làm đại

diện một cách ngang xương. Thôi đành gửi anh theo đây một chi phiếu 150 quan (phần mỗi người 50 F) để nuôi lá thú. Có gì phiền phức trong việc lãnh tiền xin anh cho biết. Bên Hoa Kỳ số anh em mình ở khá đông lại được các anh hăng hái nên sinh hoạt chung, qua LT AHCC tôi thấy có vẻ tập nập và đầy sức sống. Bên này sợi dây liên lạc lỏng lẻo mặc dầu tôi biết nhiều các anh Nguyễn Trường Hữu, Trần Minh Sử, Lê Long, Trần Cao Sơn... hằng năm có lẽ chưa gặp mặt nhau một lần nào, phần thì ở xa, phần thì không có ai làm nghề công chánh cả, nên không có chất dính dăng gần nhau hơn. Nếu biết tin của nhau thì cũng lại nhờ lá thú AHCC "xuất bản" từ Hoa Kỳ. Thật là lắm cảm phải không anh. Vì không có sinh hoạt chung nên chẳng có đề tài để góp vào bài vở lá thú AH chắc anh cũng thông cảm cho các anh em bên này. Thôi thú bất tận ngôn, xin dừng bút nơi đây... P.N.X.

-- Tôi xin dâng trọn thú của anh, không cất xén chủ nào vì tôi thấy thú của anh phản ánh rõ rệt tình trạng "gia đình Công Chánh" đang sống trên đất Pháp. Vả thư của anh như vậy cũng đã gián tiếp muốn bàn với anh em bên Pháp một lối sinh hoạt nào của AHCC. Anh em thấy cần có một hay vài AH nào ở Paris để liên lạc, sở dĩ chúng tôi cũng đã đề nghị anh đại diện cho ban phụ trách LTAH vì thấy như câu dó của anh em. Tôi không trông thú anh trả lời về đề nghị trên và cũng nghĩ là anh chỉ không từ chối (Le silence dit oui). Anh và chỉ đều là dân trong ngành Công Chánh thì sự đại diện lại càng hợp tình hợp lý hơn ai hết. Nay tôi đã có thể thông báo cho anh em AH ở Pháp biết là anh chị Phạm Ngọc Xuyên đại diện cho AHCC ở Pháp để liên lạc với ban phụ trách lá thú AHCC. Để có sự tiếp xúc với anh em, tôi đề nghị anh chớ nên tổ chức họp mặt tất cả anh em một vài lần trong như dịp hè hay tất niên chẳng hạn, để bắt đầu những sinh hoạt của AHCC bên ấy. Mong anh em hưởng ứng đề nghị trên.

* Anh Nguyễn Mạnh Hoãn. Tôi vừa được người bạn cho biết địa chỉ của cụ Nguyễn Dân, cựu TGD Công Chánh như sau:

Mr. Nguyễn Dân
 c/o Mr. Trần Phúc 110 GUTEN
 ST25300. Bonn 2 RF.A
 west Germany.

Cụ Dân là một dân anh và là 1 vị chỉ huy quốc độ trong
 sạch và khả kính.

-- Chúng tôi sẽ gửi lá thư số 20 sắp tới biểu cụ Dân, số 19
 Tết Tân Dậu rất tiếc không còn để gửi biểu cụ. Về việc tìm
 người bảo trợ cho người cháu của ông R.H.V. tôi đang tìm xem
 hoặc nhờ anh em ở Louisiana hay Texas giúp giùm.

* Anh T Võ. T. Tổng cục cầu đường bộ VN. Tôi được xem tấm hình
 của anh T.S.H. gửi về cho anh Kh. trong đó anh đã tập hợp
 một buổi gặp mặt ngoài trời hồi tháng 9/80 của một anh em
 C.Ch. trong nhìn anh ngồi giữa, ôm cái nón dờ, trông có vẻ
 một ông già thông dong... Sau khi xem nhìn xong anh TND.
 nói rằng đây là Hội Ai-Hữu của những "phú-hữu", không biết
 bọn nó còn có nghĩ đến bọn "bần-hữu" bên này không? Thối
 cuộc vừa qua xem như một canh bạc, có nhiều anh em rất may
 mắn, mà cũng có nhiều em rất xui xẻo, diễn hình như là trong
 cái đám xui xẻo này là anh L.T.Trình đang còn bị giam giữ ở
 trong tù, hoàn cảnh khổ sở vô cùng. Anh em cũng thường
 nhưng chẳng biết làm thế nào vì hầu hết anh em đều xác xơ,
 anh em nào còn chút ít reserve thì cũng nhìn mà dưng vì
 không biết năng hạn đến bao lâu. Nếu bên đó có anh em nào
 hảo tâm giúp đỡ gia đình anh Trình lúc này thì không có gì
 quý bằng.

Cụ Lê Văn Hồ, giám đốc nhà CC. Nam phần lúc anh em mình mới
 ra trường (1951), cụ mới mất hôm qua 1/1/81 (80 tuổi) tôi mới
 đi đưa đám tang xong... Tôi vẫn đi làm vườn đều đều, dầm
 một mẫu chôm chôm, soãi riêng mỗi năm bỏ số phí thuê vụ rồi
 còn độ ba nghìn xài lai rai cũng đỡ... Nhờ anh cho tôi chuy-
 ển lời thăm tất cả anh em.

-- Thủ anh T V T ít nhiều cũng nói lên tâm trạng ưu tư của
 những anh em còn ở lại. Chúng tôi cũng đã có kêu gọi một số
 anh em giúp anh L T Trình cũng như anh em đã giúp anh Diên
 trước đây. Riêng anh Đoàn Trình Giác đã sốt sắng giúp anh
 Trình \$100 US. Mong rằng các anh em bạn thân tình với anh
 Trình hưởng ứng lời kêu gọi của anh T. trong thư nói trên.

Được tin cụ LÊ VĂN HỒ, nguyên giám-đốc Công Chánh Nam phần Việt Nam từ trần ngày 1-1-81 tại Việt-Nam, hưởng thọ 80 tuổi. Anh em AHCC xin thành thật phân ưu cũng tang quyến và tò lòng luyến tiếc một dân anh khá-kính đã ra di vĩnh viễn.

- * Anh Mai Văn Kỳ. Định củ vào đất Mỹ hơn 9 tháng nay bận lo công ăn việc làm và nơi ăn chốn ở nên nay mới viết thư... xin gửi anh chi phiếu \$10 để ủng hộ lá thư AHCC và xin thông báo địa chỉ mới như sau: (xem danh sách).
- xin mừng anh đã ổn định. "dừng mã lâu chủ mấy hồi". Anh không còn dừng nữa mà đang đi thì chắc chắn không mấy hồi cũng đến những mục tiêu anh nhắm đi đến.
- * Anh Đồng Sĩ Khiêm. xin gửi kèm đây:
- 1 chi phiếu 20 để gộp vào cho chi phí lá thư.
 - Bài xuất ngoại.
 - Tin tức AHCC Miami,

Ngày 7 tháng 3/81 chúng tôi đã có 1 buổi họp thân hữu tại nhà anh chị Lê Mậu Dao ở S. Miami. AHCC ở Miami không có nhiều, chỉ có mấy trụ. Tối dự buổi họp gồm có Ngoài anh chị Lê Thanh Tông (CC1964) Mai Thế Hùng (CC 72) Phạm Phan Long, tôi Đồng Sĩ Khiêm và anh Nguyễn Đức Tuấn. Con cái tính có 10 mạng từ 5 đến 18 tuổi. Các chị cuốn chả giò tôm thịt, các anh nấu lẩu, hai con trai lớn của anh báo dân organ nhạc VN, ngoại quốc, không khi thật tung bừng và ấm áp. Các bạn nào có dịp qua Miami, hãy liên lạc với các anh chị nói trên để nối vòng tay lớn của gia đình Công Chánh. Một AM trong lúc tiễn nháp đã cao hứng xuất khẩu 4 câu thơ:

Ưông rệu, một em hoá hai em (còì chừng bà xã nhéo)

Một em trong mộng một em ngoài (đeo bông kiếu A.V.)

Em ngoài không dám và không dám

Em mộng thôi anh củ mộng hoài.

Kính chào bác và các anh trong ban soạn thảo tổ AHCC.

DSK

-- Cảm ơn anh Khiêm đã gói bài, tin tức và tiễn ủng hộ lá

thứ. AHCC của anh em mình có mặt khắp 5 châu, trên đất Mỹ anh em có dịp đến đâu (ai công tác như anh) đều có thể có những buổi họp mặt với anh em, thiết tưởng cũng là một niềm an ủi cho kẻ tha hương.

- * Anh Ái Văn. SAUDI ARABIA. Trước hết xin thăm tất cả anh em cùng bạn bè thân khác... Bây giờ nói chuyện bên xứ Saudi này. Tụi tui tới Houston từ thứ hai đến thứ sáu để làm orientation. Cảm tưởng của tui tui ở Houston là "chấp nhận thưởng đau" một thời gian (tôi sẽ viết một bài về nơi gió cát này. Đã viết được một phần nói về chuyện các anh em ở miền Nam Cali, sẽ ráng viết cho anh Thi khoái OK...) Chúng tôi đánh giá rất thấp xứ này, và tôi đã làm, và nhà tôi cũng làm (lỗi lầm này cũng lớn gần bằng lỗi lầm lỗi lấy tôi làm chồng cách đây đúng 14 năm) để tôi nói sơ cho các bạn rõ: Phi trường Dhahran không lớn đẹp bằng LA nhưng không kém phi cảng Tân Sơn Nhất thuở chưa được mở rộng, chỉnh trang... Phố xá ở đây giống y như đường Catinat & Chợ cũ, Chợ lớn... Nhà cửa mọc lên như Saigon... Chợ búa thì cũng giống VN. Chợ cá thì cũng có mùi không thể bằng Trần Quốc Toàn của mình thuở xưa nhưng cũng ngang với Tân Định hay Bến Thành...

Lin thăm tất cả và nếu rảnh đừng quên tui này...

- Con người tuổi trẻ tài cao, cất cánh bay hết miền Nam Cali nay lại bay ra hải ngoại sau khi cân nhắc kỹ càng, đâu có thể là một sự lầm lỡ gì, cũng như 14 năm trước đây một người khuê các của một gia đình công chánh chọn một anh chàng Kỹ sư CC trẻ tuổi làm ý trung nhân thì làm sao lầm được. Cuộc sống ở Saudi cũng gần giống như cuộc sống ở VN của các cô vẫn là nhất rồi, đâu có lầm mà nên hiểu trái lại.

- * Anh Phạm Viết Hoăng (S. Jose). Tôi xin tự giới thiệu tôi là Phạm Viết Hoăng khóa 12 Kỹ sư CC (1973) qua Mỹ hồi 1975. Tôi xin gia nhập Hội AHCC và mong nhận được lá thư AHCC thường xuyên. Cũng tình cờ vào làm việc với Bechtel tại SF. mới gặp mấy anh Diệp, Tất và biết lá thư AHCC ra đời mấy năm nay rồi. Thật mừng và quý hoá... Tiện đây tôi xin gửi anh 1 bài về kỹ thuật xin đăng trên lá thư và xin đóng góp \$10 gọi là...

- Đã có thư riêng cho anh yêu cầu anh đánh máy bài và vẽ lại hình giùm để tiện đăng vào lá thư. Anh ở đây từ 1975, nay

mọi tình cờ gặp lại anh em AHCC thì thật đáng trách, như-
ng muốn còn hơn không (Il vaut mieux tard que jamais). Chúc
anh thành công trong ngành và nghề của mình.

* Anh Nguyễn Diêu. Tôi xin tự giới thiệu tôi là Nguyễn Diêu
bạn của anh L.K.A., mới vượt biên và đến Mỹ độ 1 tháng nay
thôi. Trước khi đi anh T. Dinh T. có cho địa chỉ của anh để
liên lạc với anh em Công Chánh. Xin anh vui lòng gửi cho
tôi một tập san AHCC.

-- Xin mừng anh đã qua Mỹ. Ở vùng Nam Cali anh có thể liên lạc
với anh em Công Chánh để biết thêm về việc học và đi làm
nghề cũ. Chúc anh sớm ổn định.

* Anh Lê Văn Minh. Lần đầu tiên được lá thư AHCC anh gửi đến,
Minh thật mừng và qua đó Minh được biết nhiều điều mới lạ,
sinh hoạt ẩm cúng trong gia đình Công Chánh mà các bậc chú,
bác, dân anh góp công xây dựng. Rất hân hạnh được ghi vào
danh sách AH. khi Minh vừa qua Hoa Kỳ được 3 tháng...

-- Mừng anh đã qua Hoa Kỳ bình yên. Anh đừng ngại về việc
chưa có khả năng đóng góp cho lá thư. Trái lại "lá thư AH"
có bốn phần giúp anh em mới đến được gì thì giúp. Rất tiếc
là tổ nội san đặc biệt về thi EIT và PE các anh Khiêm và
Ai Vãm chưa hoàn thành. Khi nào có sẽ gửi cho anh.

* Anh Ngô Văn Hiệp. Anh chỉ nào biết tin các bạn Thái Kỳ Vi
và Dư Chi (Công Chánh 1968 đã sang Mỹ 1975) nhờ thông báo
địa chỉ giùm.

-- Rất tiếc lá thư số 10 (11/80) đã hết không thanh thỏa yêu
cầu của anh được. Anh liên lạc với tác giả (anh Trần Đại Tú)
nếu anh còn muốn nghiên cứu lại bài "Thiếu" đăng trong lá
thư nói trên. Riêng hai anh Thái Kỳ Vi và Dư Chi anh muốn
nhận tin, anh em nào biết địa chỉ xin cho anh Hiệp hay.
Việc đóng góp cho lá thư anh đừng ngại, trong lúc anh mới
đến chưa có khả năng ủng hộ cũng không sao cả.

* Anh Trần Sĩ Huân. Tôi mới đi thăm anh em ở Houston (Texas)
và New Orleans (Louisiana) về. Nói chuyện với anh Đoàn Kỳ
Trưởng, tôi được biết qua năm 1982, nhóm AHCC ở Houston sẽ
phụ trách lá thư. Tôi có gặp anh Lê Văn Thông (năm nay 62
tuổi). Anh buồn vì con anh bị chết trên tầu Việt Bắc năm
ngoài... Anh Hà Văn Đang muốn xin được gửi lá thư đến địa
chỉ mới ở Houston.... Qua New Orleans, tôi rất lấy làm cảm
động khi thấy ba anh PDT, NVB và LTT sang đón tôi ở phi

trường và sau đó lưu lại 2 ngày và được các anh chị dành cho nhiều cảm tình nồng hậu qua những bữa ăn thân mật và du ngoạn. Sau 6 năm xa cách sợi giây AHOC đã thắt chặt tình tưởng thân giữa anh em nên khi gặp lại nhau chúng tôi rất lấy làm mừng rỡ. Tôi xin gửi đính kèm bài "Hưởng về tương lai" đề anh em nếu có thể đăng vào lá thư AHOC số 20 thì đăng gọi là ủng hộ anh trong muôn một.

-- Cảm ơn anh đã ủng hộ lá thư AHOC về mọi mặt, thứ tư anh gửi cho tôi gần đây mà anh nói là "hỏi nhiều" thật ra thì rất giúp ích cho lá thư. Có tin tức bài vở gì thêm anh cứ tiếp tục gửi về không có gì phiền hà cả, trái lại rất được hoan nghênh. Tin tức và bài vở anh gửi đều đăng trong lá thư này.

* Anh Lê Văn Xây. (Thailand). Trước hết tôi có đôi lời kính thăm ông và toàn thể AHOC hải ngoại... Tôi xin tự giới thiệu tôi tốt nghiệp CSCC năm 1972. Làm ở tổng cục KL với các thầy và dân anh của tôi là ông D.H.Quy và N.D.Duật. Đến Thailan được may mắn gặp ông D.S.T. và không gì sung sướng hơn khi ông ta trao cho tôi mượn quyển lá thư AHOC (số Xuân Tân Dậu). Lúc còn ở VN tôi cũng nghe nói đến lá thư Công Chánh. Xin ông vui lòng bổ túc vào danh sách AHOC và xin quý ông giúp đỡ giúp tôi để tạm sống tại các trại tị nạn...

-- Thư của anh gửi cho anh Duật tôi đã chuyển cho anh ta rồi. Và cũng cho anh em KL hay về tin anh đã đến Thái lan. Anh em sẽ liên lạc với anh và giúp gì được phần nào cho anh thì anh em giúp. Mong anh sớm qua Mỹ để gặp lại thầy và bạn cũ. Các bạn liên lạc với anh Xây theo địa chỉ:

Lê Văn Xây

House L 260(V) Transit Center

Ranat Nikhom. Thailand

* Anh Bữu Cở. Canada. Đến hôm nay (May/2/81) tôi đã đến được Montreal Canada hơn một tháng. Sau 6 tháng ở Mã Lai... Ở đảo Bidong tôi gặp anh Nguyễn Thái Hai và anh Tăng Bảo Long... Ở Canada họ bắt buộc phải thi Recyclage lại và đậu thì họ mới công nhận bằng KS... Vì vậy tui tui phải học lại để thi nhưng không có sách kỹ thuật để học và cũng không có tiền để mua... Nhớ anh vận động những anh em như các anh Mộng, Giảng, B.Hiệp, Tuổi, Chu, L.Th.Trang, H.Ng.Ấn, T.T.Thiếu, T.S.Huân... cho tôi mượn các quyển sách về structural, highway, eco-

nomie eng., pront, bằng tiếng rhaps càng tốt không thì bằng tiếng Anh cũng được... Sau khi thi đậu xong tôi sẽ xin gửi lại đây dũ.

-- Mừng anh và anh Long đã đến Canada và đang cùng ở chung với nhau 1 nhà. Vấn đề sách để học lại nghề nghiệp của mình, tôi không sẵn những những bạn thân anh kê trong thư có thể giúp anh. Anh có thể liên lạc với các anh em ấy thì sớm có kết quả hơn. Anh em nào giúp cho anh có mượn sách thì xin gửi về địa chỉ anh ở trong danh sách.

* Anh Bach Văn Hà. Tôi xin ghi danh dự Đại-Hội AHCC vào mùa hè 1981 tại California vào ngày 4 và 5/7/81... Nếu có thể xin ban tổ chức giúp phương tiện di chuyển đến phòng hội và thăm những danh lam thắng cảnh... xin gửi cho các tài liệu về thi EIT và FE...

-- Hoan nghênh anh đã hưởng ứng Đại-Hội AHCC. Phương tiện di chuyển chúng tôi sẽ lo liệu cho anh em. Tài liệu thi EIT và FE các anh Khiêm và Ái Văn sẽ cho in và chúng tôi sẽ gửi cho anh em khi nhận được.

* Anh Lê Thanh Tông. Tôi vừa gặp và nói chuyện với anh Đồng Sĩ Khiêm khi anh ghé thăm Florida mới được biết các anh đã ra lá thư số 18-19. Tôi đã có gửi phiếu xác nhận địa chỉ sau khi nhận số 17, nhưng không nhận được số 18, 19... Một lần nữa tôi xin xác nhận địa chỉ...

-- Anh Đồng Sĩ Khiêm có kể chuyện gặp các anh ở Florida và rất vui mừng thấy các anh rất sốt sắng với lá thư AHCC trên tinh thần đồng nghiệp. Lá thư càng ngày càng lớn mạnh, số anh càng đông nhưng lo cho lá thư chu đáo như vấn đề cập nhật danh sách chẳng hạn cũng còn nhiều thiếu sót, nên một số anh em không nhận được lá thư. Xin các anh thông cảm giùm. Chúng tôi xin cố gắng cập nhật danh sách kỹ này và mong anh em đều nhận được lá thư số 20.

* Anh Bửu Hiệp. Mới nhận được thư anh, tôi xin viết tạm gửi anh một bài nói chuyện tạm phào cho vui...

-- Chuyện tạm phào của anh đánh máy, làm tíit sẵn lại có trích "thở than" đủ thú, xin không quên đăng vào lá thư kỹ này. Xin cảm ơn sự sốt sắng của anh.

* Anh Bùi Kim Băng (Australia). Tôi mời Melbourne hôm 5 tháng 12/80... Xin nhờ anh chuyển lời thăm đến tất cả anh em Ái Hữu Công Chánh chúng ta.

- Thiệp chúc tết của anh nhận kỹ trước mà có lẽ không điều chỉnh địa chỉ kịp nên lá thư số 19 không biết anh có nhận được không. Anh đã tìm được việc chưa, tin cho anh em mừng.
- * Anh Vũ Kim Chu. Tôi là Vũ Kim Chu, tôi đã đi cu một lần nữa để tới Hoa Kỳ và không còn ở Montreal Canada nữa... Hồi còn ở Canada, tôi qua Texas thi EIT và PE và đã đậu EIT(11/79) và PE(11/80). Hiện tôi đang làm việc cho Texas Highway Dpt. ở Houston. Tôi làm Structural Engineer Bridge Design Section. Địa chỉ ghi trên lá thư tôi mới mua, khi nào anh em có dịp đến Houston, xin mời ghé lại nhà chúng tôi chơi.
- Mừng anh đã đi và đi cu một lần qua Texas an ổn, tranh được gia tuỵet Canada. Lại có công việc làm tốt và mua được nhà. Đó là một sự thành công trên bước đường đi cu tị nạn của AHCC nơi riêng.
- * Anh Trường Nhữ Nguyên. Chắc anh cũng thông cảm là độ này tôi bận rồi đó. Đàm hỏi(ái nữ) xong qua tháng 7 sẽ lo đám cưới. Có lẽ tháng 8 mới mong đi thăm anh em được. Anh Hoàng Đống ở Oregon và anh Hà Quốc Bảo ở Richmond WA, xem hăng hái đối với lá thư. Tôi đã có gặp hai anh Đống và Bảo tại nhà và hai anh này đồng ý nhận phụ trách lá thư.
- Trước hết xin chia vui cùng anh chị trong dịp lễ đính hôn cháu(trưởng nữ). Cuộc đời là vậy đó hết lo cho cha mẹ đến lo cho chính mình, rồi lại lo cho con, cho cháu. Không lúc nào hết chuyện lo và hết bận rộn. Tuy nhiên cái lo đó mà làm được tốt đẹp thì đó là cái vui trong cuộc sống và hạnh phúc ở đời vậy. Chúng tôi rất hoan nghênh các anh Đống và Bảo đã có nhã ý nhận lãnh phụ trách lá thư và sẽ liên lạc với các anh ấy.
- * Anh Phạm Quang Hạnh. Xin xác nhận địa chỉ và xin anh gửi cho số Xuân Tân Dậu...
- Địa chỉ của anh đã được xác nhận, lá thư xuân đã hết xin anh cảm phiền, lá thư số 20 sẽ gửi đến anh.
- * Anh Đống Sĩ Khiêm. Về việc bài soạn thi EIT, PE của Ái Văn và tôi lo thì tôi xin lỗi đã "trật chìa khóa" rồi. Ái Văn nói anh ấy sẽ lo hết, tôi chuyển nhượng gì tôi có cho anh ta, nhưng chắc anh ta bận sửa soạn đi Saudi Arabia nên quên chuyện bài vở rồi. Thời tôi sẽ ráng liên lạc với A.V. và L.T.Trang để lo liệu, thà trễ còn hơn không...

-- vụ tài liệu này tôi phải cáo lỗi không biết bao nhiêu anh em bằng thư riêng khi anh em gửi thư xin gửi cho anh em soạn thi. "thành cháy và lây", "trăm đầu đổ đầu tằm", các anh ráng mà trả món nợ đồng nghiệp này để khỏi bị anh em phê phán than phiền, đã thưởng thì thưởng cho trót vậy. Anh em trông đợi ở hai anh nhiều.

* N.C.T. (Australia) xin đính kèm bank draft ngân khoản \$100 US để nhờ anh:

- \$20 giúp chi Diên - \$40 giúp các bạn C.Ch. còn ở lại và ở trại ty nạn - \$40 góp vào lá thư AHCC.
Thân chúc tất cả đại gia đình công chánh vui khỏe, thành công. Đa tạ các bạn cố công phụ trách và đóng góp vào lá thư AHCC giúp cho chúng ta có món ăn tinh thần quê hương...

-- Cảm ơn anh đã nghĩ đến và giúp đỡ anh em bên nhà và ở các trại ty nạn cũng như ủng hộ lá thư AHCC. một cách tích cực trong lúc hoàn cảnh của anh cũng đang bận rộn và ưu tư nhiều. Chúng tôi sẽ làm theo ý muốn của anh và đã có thư riêng cho anh.

* Anh Lâm Nhứt Tân. Lá thư số 19 mừng xuân Tân Dậu, đã nhanh chóng tới tôi trước dịp tết. Rất cảm ơn. Kính chúc lá thư AHCC sống mạnh. Hiện tại gia đình tôi đã dời về địa chỉ (xem danh sách). Xin báo tin để tu chỉnh danh sách ngoài ra mong anh giúp các tài liệu để học thi EIT và PE ngành Công Chánh hoặc kiến tạo... xin ủng hộ lá thư \$10.

-- Đa tạ điều chỉnh địa chỉ anh. Tài liệu thi EIT và PE anh ráng đợi hai anh Khiêm và Ái Văn soạn lại xong rồi gửi cho anh.

* Anh Khuê Tông Giang. Thư anh gửi, anh Diệp đã chuyển cho lá thư AHCC và đã ghi lại địa chỉ của anh Nguyễn Hương Hữu ở Na Uy (Norway). Đúng là khắp năm châu đầu đầu cũng có anh em AHCC đang sinh sống.

* Anh Lê Trung Bình. CA. Tôi sẽ cố gắng đóng góp vào LT AHCC một cách thiết thực nhất, tôi xin đề nghị về việc thực hiện tổ bảo đó. Được biết khó khăn nhất cho việc ra lá thư AHCC không phải là bài vở, mà là việc đánh máy, bỏ dấu, in... Các anh thường không có thì giờ và phương tiện ăn loát, do đó vừa mất công và giá thành cao. Chúng tôi có phương tiện và nhân lực để thực hiện tổ bảo KHAI PHONG nên

xin đảm trách phần đó với giá thành hạ hơn. Nếu được vậy các anh chỉ lo phần bài vở và gửi đến cho chúng tôi. Chúng tôi sẽ in thành báo và gửi lại cho các anh. Chúng tôi sẽ chỉ lấy công thôi... Nếu anh thấy đề nghị trên có thể thực hiện xin anh liên lạc với anh Bùi Ngọc Đường 1660 N. Western Ave. # 302. Los Angeles. CA 90027 để biết rõ chi tiết... Khi nào anh có tài liệu thi EIT và PE xin anh gửi cho một ít...

-- Cảm ơn anh đã gửi biểu số báo KHAI PHÚNG và xin giới thiệu với anh em tờ báo ấy theo anh yêu cầu. Về LT AHCC chúng tôi sẽ liên lạc với anh Bùi Ngọc Đường để xem có thể giúp in số 20 tới không. Nhận xét về khó khăn phát hành lá thư có phần đúng, thật ra thì phụ trách lá thư có nhiều khía cạnh nhỏ nhưng rất phiền phức nếu muốn cho lá thư được tốt đẹp và nhất là vui lòng tất cả anh em. Được như anh nói là việc đánh may và in lá thư với giá thành rẻ thì còn gì tốt bằng. Cảm ơn anh đã có nghĩ đến việc giúp cho lá thư một cách thiết thực. Chúng tôi sẽ xem bề nào có lợi cho việc phát hành lá thư thì làm để tiết kiệm cho ngân khoản, khỏi phải tốn phí nhiều cho anh em. Nói nôm na là "liệu cơm gắp mắm" vậy.

* Anh Hoàng Ngọc Ẩn. Mục đích chính là thông báo anh là người đầu tiên biết về việc tôi đã dời chỗ ở và nhờ anh cho in vào lá thư AHCC số 20 địa chỉ mới của tôi. Sở dĩ tôi phải dời nhà là vì kẻ trộm đã viếng thăm nhà tôi hai lần trước Tết... Một chuyện ngẫu nhiên là trước đây anh Trang đã làm research để lấy bằng PhD về Soil Engineering bằng cách lập và thực hiện một đồ án kiểu mẫu ngay trên đoạn đường "cua rang" (Curran Bld) nằm ở khoảng giữa nhà anh Bành và tôi. Anh Trang đã cho thí nghiệm lần đầu tiên tại New Orleans một nền đất nền kỹ, xong che phủ lên trên một lớp Fabric plastic được căng thẳng và cho trải nhựa hot mix lên trên, kết quả rất tốt đẹp và giá tiền rẻ. Hy vọng có thể áp dụng chung cho cả vùng New Orleans và cả tiểu bang Louisiana...

-- Mừng anh đã dọn nhà mới, chia buồn anh là đã tổn chút ít tài trọng năm cũ, như vậy cũng không có gì đáng buồn vì qua năm mới sẽ phát tài. Kiểu lộ VN qua điều khiến KL New Orleans thành công cũng nổ măt nổ mảy cho anh em AHCC, có kết quả gì tốt đẹp nên phổ biến cho bà con Mỹ cũng như VN

biết về khả năng chuyên môn của AHCC mình.

* Cụ Nguyễn Trắc Ánh. Tôi xin gửi \$25 US, gọi là chút ít gộp vào công tác quý báu, cao cả của các anh đã lo cho đại gia đình công chánh chúng ta, mà nhiều oan thế chưa làm nổi. Tôi cảm ơn các anh còn nhớ đến bạn già, luôn luôn gửi LT AHCC. Được đọc lá thư này tôi không quên hai bạn quý hóa của chúng ta, anh Thi và anh Trang, hai bạn tiên phong, sáng lập ra lá thư, nay được các bạn bỏ ra bao thì giờ quý báu hầu đảm nhiệm cho mỗi tam cá nguyệt một LT, như bạn Nguyễn Mạnh Hoàn, bạn Bửu Hiệp, bạn Lân, Diệp... Lá thư mỗi ngày một phong phú, thật vậy ngoảnh lại dĩ vãng, ta sẽ thấy sự cố gắng của các bạn, ăn quả nhớ kẻ trồng cây cũng như nhớ đến người bồi dưỡng cây nứa. Vậy tôi xin gửi đến các bạn kẻ trên lời khen ngợi nồng nhiệt của tôi và lòng cảm ơn vô cùng thâm thiết.

Tôi đã già (79 tuổi rồi), trí óc kém cũng như sức lực chẳng khác cây đã cỗi, được sống an nhàn trong chuỗi ngày cuối đời là mừng rồi, mỗi khi buồn đem tập lá thư AHCC ra đọc, thấy vui vui, được biết nhiều bạn đã chiêm bãng vàng trong các kỳ thi, mừng cho các bạn trẻ và hãnh diện cho một dân da vàng, mũi tẹt, thớ da, thông minh có thừa, có thể thành công trong mọi lãnh vực, vượt mọi khó khăn, cản trở. Không thua sút kém người bạn xứ.

Tôi mến gửi lời thăm hỏi các bạn cùng bửu quyến, chúc các bạn thành công trong công việc do các bạn xung phong đảm nhiệm cho LTCC chung của chúng ta. Thân ái chào các bạn và cảm ơn các bạn không bỏ rơi tôi già này.

-- Thừa cụ, đọc thơ cụ chúng tôi rất lấy làm cảm động và khích lệ. Trước hết chúng tôi mừng tuổi cụ, Tết Ất Dậu vừa qua là đúng Bát Tuần Thường Thường Thọ, kính chúc cụ thêm mạnh khỏe cũng như LT AHCC của chúng ta mỗi ngày mỗi phong phú. Văn của cụ, nét chữ của cụ, ý của cụ đều thấy còn mạch lạc, sắc bén, đậm đà tình thường ái hữu. Mong rằng cụ vẫn liên lạc với anh em qua lá thư để anh em được vui mừng biết rằng cụ vẫn khỏe mạnh và an vui lúc tuổi già. Lá thư sẽ luôn luôn nhớ đến cụ, Ái hữu chúng ta rất lấy làm hãnh diện vì lớp dân anh vẫn nhớ đến lớp dân em và ngược lại lớp dân em luôn luôn kính nể quý mến lớp dân anh. Và tình đồng nghiệp đã thể hiện

rổ rệt trên lá thư AHCC.

- * Anh Hoàng Ngọc Ân. v/v đóng góp tài chánh cho lá thư, riêng anh Trang và tôi nghĩ rằng: "mỗi lần chúng ta nhận được một lá thư AHCC mới, thì nên nhớ gửi ủng hộ ngay ít nhiều... có thể từ 10 tới 20 đồng. Như vậy chúng ta khỏi sợ quên v/v. nuôi dưỡng liên tục cho lá thư. Thiết tưởng nếu có chúng phần nửa AHCC chúng ta đồng ý làm công việc ấy một cách điều hòa, chắc hẳn anh khỏi lo v/v. tài chánh.

-- Về phần tài chánh có khoảng 100 anh em đóng đi đóng lại (tiền), còn khoảng 150 anh em không nhớ hay làm biếng không đóng góp gì hết. Nếu theo như anh nghĩ khi anh em nhận được lá thư thì nhớ đến việc nuôi dưỡng lá thư bằng cách gửi ủng hộ tiền, ngoài tin tức bài vở cũng rất cần cho ban phụ trách, được như vậy thì lá thư khỏi phải vất vả về vấn đề tài chánh và có thể sống lâu dài với anh em, và như vậy mới hợp tình hợp lý. Nếu phần đóng góp được đồng đều thì nhẹ bớt cho số anh em thường xuyên đóng góp. Chúng tôi cũng rất lấy làm ái ngại khi nhận 5 - 10 đồng của anh em mới đến từ các trại tỵ nạn, chưa có công ăn việc làm mà cũng cố gắng gửi tiền ủng hộ lá thư, trong lúc một số anh em đã qua hững hờ trong 5 - 6 năm qua.

- * Anh Phan Quang Nam. Xin cảm ơn anh đã gửi lá thư luân đến đúng vào những ngày đầu xuân thật là sung sướng. Chúng tôi đang dọn thi EIT, xin anh gửi cho tài liệu học thi...

-- Tài liệu thi EIT và FE các anh Khiêm và Ái Văn hứa soạn lại rồi gửi cho lá thư AHCC. Khi có chúng tôi sẽ gửi cho anh.

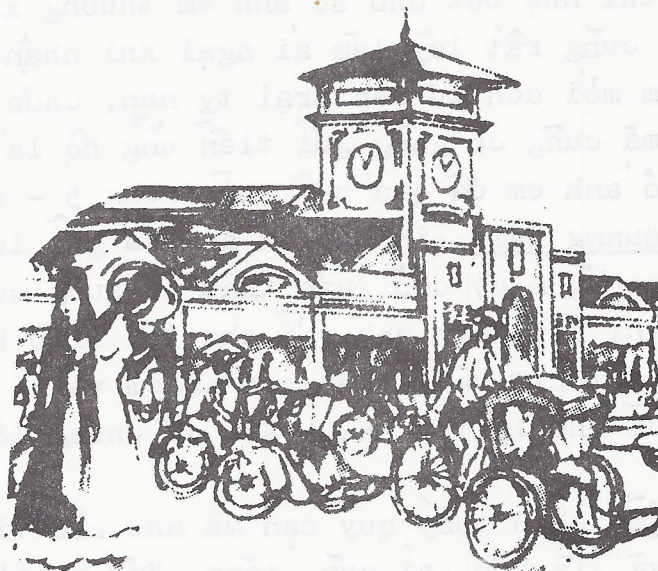
- * Anh Ngô Năm. Nhận thấy quý bạn mà nhu cầu tin tức liên lạc tăng mãi và giá bưu phí cũng tăng. Vậy ngoài cách raise fund, xin bắt chước theo Stockman đề nghị budget cut như sau: Trong phạm vi USA - Canada gửi AHCC theo lối surface. Chậm thêm 5,5 hôm cũng không sao. Phần bài vở hướng dẫn thi EIT, FE rất cần thiết nhưng nên để vào phụ trương để chỉ gửi cho các bạn cần đến nó thôi... để tốn phí.

-- Những điểm anh nêu trong thư đều xác đáng, mỗi khi họp mặt anh em, có thêm An mới đến thì nên giới thiệu "sự nghiệp Công Chánh và gia đình" cho anh em khác biết. Đồng ý với anh về cách "tiết giảm ngân sách". Danh sách anh em đồ đạc

đã được bổ túc.

* Anh Châu Phong Quan. Tôi xin tự giới thiệu tôi là châu Phong Quan học Kỹ Sư Phú Thọ khóa 14 tức là ra trường năm 1975. Sau gần 1 năm sống trôi dạt trong các trại tỵ nạn nay mới được tới đây vài hôm. Được anh bạn giới thiệu tôi là thư AHOC, xin nhờ anh vài việc cần thiết...

-- Nhưng việc anh cần, xin trả lời anh như sau: - Hội AHOC ở VN trước đây là hội chính thức. Còn nay anh em AHOC liên lạc với nhau và không đặt vấn đề chính thức hóa hội AHOC ở nước ngoài, mà chỉ sinh hoạt với danh nghĩa là AHOC trước đây thôi, nên không có điều lệ nội quy mới, tuy nhiên mục đích vạch ra là để tương thân tương trợ và duy trì tinh đồng nghiệp Công Chánh. - Việc đăng tên vào là thư để tìm bạn bè thì thư trên đây của anh sẽ đến các bạn thân AHOC của anh và như vậy cũng có thể đáp ứng được yêu cầu của anh.

ĐỒ VUI:

(Tiếp theo trang 35)

- Chúng tôi xin ghi lại 1 lần nữa bài toán đầu xuân để các AH, nhất là các AH làm việc tại các công sở "giết thi giờ" và trở thành nhà giải toán học quốc tế.

Bài toán như sau: Cho chín số mã từ từ 1, 2, ... đến 9.

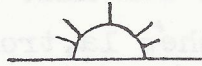
a/ Tìm những "cặp số" thế nào để có: $abc \times de = fg \times hi$, trong đó các số mã không được lặp lại. Ví dụ: $352 \times 14 = 98 \times 76$

(=7448)

b/ Tìm và chứng minh cặp số có tích số lớn nhất.

c/ Tìm và chứng minh cặp số có tích số nhỏ nhất.

Hướng về Tương lai

Trần Sĩ Huân

Lúc còn ở Việt-Nam, trước năm 1975, tôi không bao giờ nghĩ đến việc ly-hướng, thế mà rồi tôi buộc lòng phải kéo cả bầu đoàn thể từ cuốn gói vượt trùng dương qua Mỹ ở'.

Kể ra thì tình hình miền Nam VN năm 1975 thật quá ử lộn xộn, không ai tài giỏi gì mà quyết định sáng-suốt được. Ai ở' trong vị trí nào thì xét đoán theo hoàn cảnh của vị trí đó. Những người theo cộng sản hoặc hiểu lầm cộng sản tốt ở' lại đã đành, mà những người theo Pháp, theo lực lượng thứ ba, những người tiếc rẽ nhà cửa, của cải, cũng nhứt quyết ở' lại vì tin tưởng vào chính phủ liên hiệp và hiệp-định Paris! Họ không muốn đi nên chỉ lý luận bóp méo sự thật theo chiều hướng ở' lại mà thôi. Trái lại những người đã từng nếm mùi cộng sản miền Bắc, hoặc từng liên hệ với Mỹ thì lo ra đi sớm vì sợ Việt cộng trả thù. Riêng đối với tôi, cũng như đa số thường dân khác, cuộc ra đi năm 1975 chỉ là một cuộc chạy loạn vì chiến tranh lan tràn đến phần đất cuối cùng mà tôi đang sống, khốc liệt và nguy khốn. Sau đó, một số người khác trước kia ở' lại, cũng bỏ ra đi vì không chịu nổi chế độ mới.

Nay qua đến đất Mỹ, đụng chạm với thực tế, ai nấy mới vỡ lẽ ra có nhiều điều bất ổn. Đối với giới trẻ ít có kỷ niệm với quê hương thì không thấy gì trở ngại trong cuộc sống mới, trái lại đối với người lớn tuổi thì những hình ảnh quê hương vẫn còn in sâu đậm trong trí óc cho nên tuy sống ở' xứ Mỹ đầy đủ vật chất này mà họ vẫn thấy thiếu một cái gì, đó là tình hoài hương...../và họ đã khắc khoải nhớ tiếc những cái đẹp của quê hương (chứ ít ai nghĩ đến cái xấu cả !). Có người hướng về quê hương với tinh thần phục quốc, có người chỉ biết cầu nguyện Chúa, Phật làm sao cho

Việt cộng thay đổi đường lối để sớm có cơ hội đoàn tụ với bà con còn kẹt lại bên nhà. Tất cả đều ở trong vòng mở tưởng, chờ đợi ở một phép lạ, trong lúc dân tị nạn vẫn còn chia rẽ, mạnh ai nấy sống, cho nên đường về cố quốc thật là xa vời, tuy nhiên trên đời này cái gì cũng có thể xảy ra hết, vì vậy tôi vẫn hi vọng sẽ có ngày trở về Việt Nam... Hiện tại tôi chấp nhận cuộc sống hằng ngày, làm được gì trong tầm tay thì làm, còn việc gì làm không được thì đành chịu. Tôi chấp nhận những sự đụng chạm về văn hoá bất khả tránh để cố gắng hòa mình vào xã hội mới cũng như những dân tộc khác qua đất Mỹ này trước đây hàng trăm năm. Có điều khác nhau ở chỗ họ là những người di cư, còn chúng ta là những người di tản bất đắc dĩ. Vì thế dù tóc đã hoa râm, tôi vẫn học hỏi làm đủ thứ việc để sống qua ngày, hi vọng nếu tình thế này còn kéo dài, các thế hệ mai sau con cháu mình sẽ có một đời sống khả quan hơn mà vẫn không quên nước Việt-Nam, không quên bà con đói khổ bên nhà như dân Do-Thái, dân Tàu, dân Nhật đã làm cho nước họ, cho đồng bào họ. Nói một cách khác, việc nước là việc chung, ai ở trong hoàn cảnh nào thì hoạt động trong phạm vi đó miễn là luôn luôn hướng về Việt Nam để khi có cơ hội chúng ta trở về nước tiếp tục xây dựng lại quốc gia trong thanh bình và thịnh vượng. Đường còn dài, gian nan còn lắm, nhưng đó là hi vọng của tôi hướng về tương lai...

T.S.H.

*** BẠN CÓ BIẾT... Người Mỹ nào đã tiếp xúc giúp đỡ Hồ Chí Minh và Võ Nguyên Giáp năm 1945 trong chủ trương biến nước Việt Nam thành một nước Nam-Tử ở Đông Nam Á ? Đó là ô. ARCHIEDES L.A. PATTI, cựu giám đốc OSS (tiền thân của CIA) ở Canton, Trung Hoa. Ông này mới cho xuất bản cuốn sách nhan đề là : " WHY VIET-NAM ", bị Bộ Quốc Phòng cấm phát hành từ năm 1954... nay mới giải toả.

(xem tiếp trang sau)

*** BẠN CÓ BIẾT...cuốn sách nào đã ảnh hưởng đến đường lối đối ngoại của Tổng-Thống REAGAN hiện nay không ?

Đó là cuốn "THE REAL WAR" của Richard Nixon. (Bản dịch tiếng Pháp mang nhan đề LA VRAIE GUERRE). Những lời chỉ trích các Thủ-lãnh Nga do Ô. Reagan đưa ra trong kỳ họp báo đầu tiên của ông được rút trong chương 12 "The Sword and the Spirit", và mỗi lần khi nói chuyện với các Thị-trưởng, ông đã đề cập đến ý-chí quyết tâm của người Mỹ mà chương 9 "WILLPOWER" đã nhấn tích rất đầy đủ. Đại-khai sách này nói nếu người Mỹ không quyết tâm chống cộng thì đến năm 2000, người Mỹ chỉ có 2 con đường : một là đầu hàng Nga-sô, hai là tự-tử...Chương 5 nói về "Con Bệnh Việt-Nam" (The VN syndrome) có nhiều tài liệu lịch sử liên quan vận mệnh nước Việt-Nam mình trong cuộc cò thế giới cận đại.

***BẠN CÓ BIẾT...Số người Đông dương tị nạn ở California tính đến ngày 31-12-80 là bao nhiêu không?

Theo bản thống kê của cơ-quan xã-hội CDSS thì tình hình như sau:

<u>County</u>	<u>Số lượng</u>	<u>Số trợ cấp</u>	<u>Tỉ-lệ</u>
ALAMEDA	4922	4036	82%
CONTRA COSTA	1305	1204	92%
LOS ANGELES	50605	26376	46%
ORANGE	26970	18109	67%
SAN BERNARDINO	1835	991	53%
SANTA CLARA	11310	9619	85%
SACRAMENTO	3915	3361	86%
SAN DIEGO	15950	11600	73%
SAN FRANCISCO	16675	8378	50%
SAN JOAQUIN	2963	2175	73%
SAN MATEO	870	583	67%
Các nơi khác	8411	5360	64%
Tổng cộng	145001	92580	64%

(T.S.H.)
sưu-tập

DANH NGON: Con người là một cây sậy,
nhưng là một cây sậy biết suy nghĩ.

-J.J. ROUSSEAU-

ĂN CƠM MỚI NÓI CHUYỆN CÚ

(của Hát Tiên Chiến theo tài liệu
người xưa kể lại).

Mối tình của thi hào Nguyễn Du

Thi hào Nguyễn Du sinh trưởng trong một gia đình khoa- cử quyền-quý thời Lê Mạt. Thân phụ là Quận Công Nguyễn-Nghiêm. Lúc thiếu thời, cậu Khỏa Du ở quê nội, thường ngày sáng sớm dậy đi sang ngang, để đến học tập bình văn tại trường ốc bên kia sông cũng với các bạn Khóa Sinh.

Cô lái dờ là một thiếu nữ xinh đẹp, thông minh, và là con một ông đồ nho, nhà nghèo, hay chữ. Nhờ sự giáo huấn của thân phụ, cô cũng theo dõi bút nghiên nên văn thơ cũng chẳng kém gì các bạn tu mi. Nhiều chàng trai trong vùng đã rập danh bán xẻ, nhưng chưa ai được cô để ý tới.

Một buổi sáng, không biết tại sao cô lại ra bên muông, nên các Khóa Sinh đến trường ốc trễ và bị quở trách.

Cậu Khỏa Du về lấy giấy viết mấy câu lục bát và nhờ một bạn đưa cho cô lái dờ:

"Ai ỏi chéo chống tôi sang"

"Kéo trời trưa trật lỗ lằng tôi ra"

"Còn nhiều qua lại, lại qua"

"Giúp cho nhau với, để mà"

Cô gái nhậm thờ, và từ đó ngày nào cũng ra bên sớm đón khách sang ngang.

Sau đó ít lâu, một hôm đẹp trời, cậu Khỏa Du đến bên sớm hôn mọi ngày, đã thấy cô lái dờ chỗ sẵn. Lúc đó chỉ mới có hai người. Cô gái bên ngó lỏi:

"Thưa cậu Khỏa, bài thơ hôm nọ cậu gửi cho em, còn để trống hai chữ nói câu cuối, xin cậu cho phép em được điền vào như sau: " để mà quen nhau "

Khoa Du, tuy chưa được vừa lòng, nhưng cũng tỏ vẻ khâm phục và cảm ơn.

Sau đó, độ hai tháng, Cậu lại ra bến sớm hơn, và lần này được cô lái quay dò rồi bến, chỉ có hai người trên thuyền lướt trên giòng sông, chậm rãi tay lái, cô bên thưa: " Em đọc lại bài thơ của Cậu, mà em đã được phép điền vào chỗ trống hai chữ " Quen nhau ", nhưng em chưa được vừa ý, và nay xin đổi lại là " thưởng nhau "

Được lời như cối tấm lòng, Cậu Khoa lên tiếng ngâm lại bài thơ:

" Ai ỏi chéo chông tôi sang "

" Kéo trời trưa trệt lỗ làng tôi ra "

" Còn nhiều qua lại, lại qua "

" Giúp cho nhau với để mà thưởng nhau "

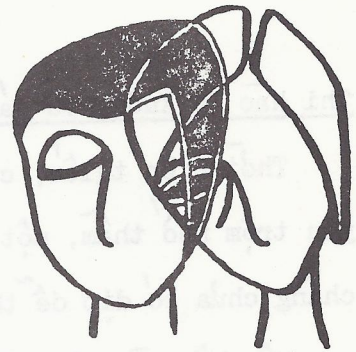
Rồi tiếp tục ngâm:

" Quen nhau nay đã nên thưởng "

" Cùng nhau gây mối tử vong chữ tình "

" Người xinh xinh, cảnh xinh xinh "

" Trên trời, dưới nước, giữa mình với ta. "

Mối tình thi vị khăng khít tốt đẹp của đôi trai tài gái sắc đã làm cho những kẻ ghen tuông, tức tối, bần tín đến thần phụ chằng. Ngai Quận Công không thể nào chấp nhận cho con mắt nhà quyền quý lấy con một nhà nghèo thưởng dân được, nên đã cho chằng thôi học và gửi ngay về quê bên ngoại ở xa, để không có cơ hội gặp lại nàng, hầu tiếp tục sự học, và chằng cũng không được có thi giờ để đến bến tử biệt người yêu.

Từ đó cô lái dơ không hiểu tại sao vắng bóng người yêu trên thuyền. Ôi! chằng không còn qua sông nữa, nàng buồn bã, nhớ nhung, không biết mối tình ra sao. Sau cô được biết rõ câu chuyện gia đình ngăn cấm " mối tình không xứng "... Cô lại càng ầu sầu buồn tủi, khiến cho tâm thần ngày một hao mòn, rồi trút hơi thở cuối cùng trong mối tình tuyệt vọng.

Mấy năm sau, chằng đã chiếm bằng vàng và trở lại quê nội để vinh quy bái

tổ, và được dịp ra thăm bến cũ để mong gặp người xưa. Nhưng, ôi, giòng sông còn đó, bến đã vắng ai, người xưa đâu còn nữa!

Muôn vãn thường tiếc, hai hăng lệ rơi, chằng khóc nằng trong mấy vãn thơ:

" Yêu nhau những muốn gần nhau "

" Bể sâu muôn dặm, tình sâu gấp mười "

" Vì đâu hai lửa chia đôi "

" Bến nay còn đó, nào người ngày xưa ? ! "

Thi hào Tú Xương về gái

Thời niên thiếu, cậu Khóa Xương, một chàng trai hào hoa phong nhã, đã yêu trộm nhỏ thăm, một cô gái bên hăng xóm, xinh đẹp và đoan trang, những chàng chưa có dịp để thổ lộ tâm tình.

Một hôm vào hè, nằng mang một chậu thau đồng ra bể nước, múc nước mưa, để rửa quả dưa hồng, sắp lễ vật cho mẹ nằng cúng. Bên này tường, chằng cang nhìn, cang ngắm, cang thốn thức, rồi buột ngâm lên mấy vãn thơ:

" Ước gì ta hóa ra dưa "

" Để cho người tắm nước mưa chậu đồng "

" Ước gì ta hóa ra hồng "

" Để cho người bế người bông trên tay "

Cô gái thuộc mấy vãn thơ ấy và sau này trở thành Bà Tú ./.

N. M. HOÀN

XUẤT NGOẠI

Lời nói đầu

Kể từ ngày chạy trốn " lao-dộng vinh-quang " tôi đã được may mắn đi làm "cố vấn" ở Nam Mỹ, Bắc Phi, Tây Phi, Ai Cập và đã đi du ngoạn qua các xứ Italy, France, Suisse, Danemark, Morvege, Finlande. Tôi xin mạn phép ghi ra đây những điều mà các bạn có thể cần tới khi cần phải xuất ngoại.

Bài này gồm có hai phần. Phần I là những thủ tục mà bạn cần biết và phần II là phần quyền lợi.

I Thủ tục

Nếu các bạn chỉ mới có thẻ trắng I-94, thì các bạn cần phải xin tại Immigration Naturalization Service một cuốn sổ thông hành gọi là Refugee Travel Document (màu xanh). Lệ phí là \$5.00. Thời gian chờ đợi trên 45 ngày, ngoại trừ bạn có lý do chánh đáng như sở dĩ đi công tác (cần có thư giới thiệu) hoặc người thân thuộc quá-vãng thì bạn có thể xin sổ thông hành trong một ngày. Nếu bạn đã có thẻ xanh thì các bạn xin sổ thông hành gọi là Permit To Reenter The U.S.A. (màu trắng). Lệ phí và thời gian cũng như trên.

Sau khi có một trong hai loại sổ trên thì đi tới tòa Đại-Sứ hoặc lãnh sự để xin chiếu khán nhập cảnh quốc gia bạn muốn tới viếng.

Mánh lới

Theo kinh nghiệm của tôi, thì gần như các quốc gia tôi đã đi qua đều cấp entry visa một cách dễ dàng, mau là ½ giờ ở tòa lãnh sự Suisse, lâu lắm là 3 ngày ở tòa lãnh sự Ai Cập. Xứ Pháp làm khó dễ, bắt bạn điền 6 bản kê khai tổng tích rồi hẹn từ 6 tới 8 tuần mới cho biết kết quả có được hay không! Nếu bạn muốn đi Pháp mà không muốn chờ lâu thì có thể liều mạng xin visa vô Belgrque, Suisse rồi đáp xe lửa, xe hơi vô Pháp. Cảnh sát biên thủy

thấy mặt " Mít " (đó là tên tục của dân VN ở Pháp) là ngoắt cho đi không hối han. Vô tới Pháp rồi bạn có thể đập máy bay ra khỏi xứ, tại Pháp cứ như chut dính nhưng bỏ tù dẫu mà sợ (nếu không gặp, thì đừng mần ầu như tui nói trên, lờ tở trát là kết đa)

Cả hai sổ thông hành đều có giới hạn thời gian là 1 năm, tái hạn một lần mà thôi.

II Quyền lợi

Nếu các bạn đi xuất ngoại cho Sở thí sau đây là các quyền lợi các bạn có thể có được:

-Đi ngắn hạn (ở xứ người lới 1 tháng)

Bạn sẽ được lãnh phụ cấp vắng phần(per diem), bằng tiền ngoại quốc. Tiền này là tiền ăn ở ở xứ ngoại, thường là đủ xài ngoại trừ bạn đi ăn uống hoặc trả thù dân tộc thì không kể. Tất cả các tiền như taxi, uống rượu nghe nhạc trên máy bay đều được bồi hoàn. Bạn cứ nhớ các cô vấn cũ của mình qua VN xài tiền như nước, các bạn cũng sẽ như vậy. Nếu bạn may mắn nữa thì sẽ được nằm trong hạng " Expenses Account " nghĩa là xài chi số hoàn lại cái đó.

-Đi trung hạn(từ 1 tới 6 tháng)

Bạn sẽ không được lãnh per diem nhưng ngược lại sẽ được lãnh i/ ở Mỹ phụ cấp xa xứ tính bằng 15 đến 25% lương, trả bằng đô 11/ ở xứ người phụ cấp: nhà ở, gia nhân, điện nước, sinh sống trả bằng tiền bản xứ. Tiền này đủ xài, bạn có thể sống như Mỹ con mà không động tới đồng lương tại Mỹ.

-Đi dài hạn (trên 6 tháng)

Ngoài các quyền lợi trung hạn bạn còn được quyền chuyển chỗ ở đặc di về, cất giữ đồ đạc tại Mỹ(storage cost) và sau 18 tháng có thể đi về Mỹ 1 lần(cả gia đình) với tiền của sở. Trên đây là các quyền lợi của nhân viên thường xuyên. Nếu là nhân viên khế ước thì bạn còn được hưởng tiền thưởng dẫu quân, phụ cấp này nọ tùy theo quốc gia bạn sẽ đến làm việc.

Mong các đàn anh đã qua Phi Châu và bạn Aí Văn bổ túc cho phần mới nói trên để cho các Aí Hữu C.C. biết thêm chi tiết.

Xuất ngoại sướng hay khổ?

"Đi cho biết đó biết đây

Ở nhà với vợ biết ngày nào khôn."

Xuất ngoại lần đầu tiên thì rất vui vẻ, nhưng các bạn sẽ gặp các khó tâm sau đây: Sợ không tặc, sợ DC-10 rớt, thiếu những tiện nghi đang hưởng ở Mỹ, ngôn ngữ bất đồng với dân bản xứ, đi lâu nhớ má bầu trẻ v.v. Cái sướng là như các anh đã đi Phi Châu đã nói: Bạn cố người hầu, kẻ hạ không thua chi lúc còn chỉ tay năm ngón ở VN. Vậy ai muốn xuất ngoại thì xin nhào vô. T.B. Các bạn dự định xuất ngoại du hí hoặc đi làm lâu ngày. Nếu bạn không cư ngụ tại lãnh thổ U.S.A. trong 1 thời gian liên tục trên 18 tháng (cần kiểm kê lại thời gian này) các bạn cần liên lạc với sở di trú và xin phép coi thời gian này như thời gian cư trú tại Hoa Kỳ (thu tục rắc rối và rườm rà, cần hồi ký) nếu không bạn sẽ bị trở ngại trong vấn đề xin thẻ cư trú màu xanh (green card).

Persons who get needed exercise sleep better and work better

BÀI NÓI CHUYỆN

TẠI:

SECOND ANNUAL NATIONAL CONFERENCE ON
INDOCHINESE EDUCATION AND HUMAN SERVICES và do
THE NATIONAL ASSOCIATION FOR VIETNAMESE AMERICAN EDUCATION
 (NAVAEE) tổ chức tại Anaheim, Ca
 ngày 26-28 tháng 3 năm 81.

Diễn giả : Ô Nguyễn phúc Bửu Hạp
 Chủ tịch : Công ty Domestic Energy Investment Corp.
 Chủ tịch : H.A.P. Entreprises Corp. (Trading Co.)
 QTV : Prosperity Financial Corp. (Tín dụng)
 Giám đốc : Parkland group. (Xây cất, Đầu tư, Địa Ốc)

Kính thưa quý vị, kính thưa các bạn,

Hôm nay là một vinh dự cho chúng tôi được hầu chuyện quý vị và các bạn, trong một khung cảnh đặc biệt, giữa những người cũng có một mối lo đến vấn đề sanh tồn của cộng đồng người Việt tại Hoa Kỳ.

Mỗi hai ngày trước đây, ban tổ chức có cho chúng tôi hay là hai vị thuyết trình viên là quý anh Trần quới Thân và Âu Ngọc Hồ, đã vì lý do sức khỏe không đến thuyết trình được và hai anh ấy có đề nghị với ban tổ chức người thay thế là tôi. Tôi có trả lời rằng nếu quý vị ấy đã soạn bài rồi thì chúng tôi xin đến thay thế để đọc bài giùm. Nhưng bài chưa ai soạn cả và đã cận ngày quá rồi, cho nên ban tổ chức khẩn khoản nhờ đến tôi, muốn nói gì cũng được trong phạm vi kinh tế, tài chánh và chuyên môn. Dĩ nhiên là tôi đã nhận lời để đến với quý vị hôm nay, và bài soạn gấp rút xin quý vị lượng tình cho và cũng xin quý vị coi buổi nói chuyện này như là một cuộc gặp gỡ để trao đổi những ý kiến, những kinh nghiệm, nói cho nhau nghe những lỗi lầm để mà tránh né, mà sửa sai. Nói coi mở hờn nửa thì đây là những lời tâm sự của một người Việt di cư đang lâm nghề tù do, đã gặp nhiều trở ngại, đã nếm mùi thất bại, và đôi khi đã nản lòng, đã chán ngán, muốn vứt bỏ hết, để đi kiếm "rốp", sống ngày hai bữa, như mọi người khác, giết chết cái mộng tù do tung hoành, chôn kín cái quá

khủ' thành công của mình trước đây.

Dựa theo ý nghĩa buổi nói chuyện, tôi xin mạn phép đặt cho nó cái tựa :

" Những nhận xét về thể' đưng của người Việt kinh doanh Vietnamese businessman, trong xã hội Hoa Kỳ hiện nay."

Kính thưa quý vị và các bạn,

Ai đã muốn làm buôn bán hay kỹ' nghệ đều phải nghiên cứu công chuyện làm ăn của mình, nghĩa là lập dự' án. Từ' một của tiệm uốn tóc, tiệm cắt tóc và lòn hòn, quán cơm, mỗ' chỗ vv... đều phải được nghiên cứu cẩn' thận và kỹ' lưỡng. Những nhà kinh tế' chuyên viết dự' án sẽ giúp quý vị với một số' tiền thù lao phải chăng. Họ sẽ hỏi quý vị những điều như là :

Sở' trường của quý vị như thế' nào?

Sản phẩm có' ăn khách không? Có' chứng minh được không?

Thị trường đã có' sẵn chưa ?

Vốn ở' đâu ra ?

Kỹ' thuật bán ra làm sao ? và vân vân.....

Việc nghiên cứu càng sâu càng rộng thì phần thành công càng được bảo đảm. Nếu dự' án cần được vay tiền của Ngân hàng thì người viết dự' án cũng nên là người có' tiếng tăm hay do những hãng chuyên môn có' uy tín làm cho.

Tuy nhiên những tiêu chuẩn trên đây chỉ là lý' thuyết, là sách vở, mình phải làm cho các có' quan tin dụng họ đọc và chấp' thuận cho vay, riêng đối' với chúng ta, vẫn chưa đủ. Chúng ta còn phải biết đến nhiều yếu tố' nữa, mà sách vở không có' dạy đến, không có' nói đến, mà bài nói chuyện hôm nay chỉ đề' cập đến những yếu tố' đó mà thôi.

Yếu tố' 1 :

Nền' nhỏ' : Chúng ta thuộc thiểu số', chúng ta là Việt Nam và chúng ta là di cư tị nạn. Cả ba yếu tố' đều bất' lợi cho chúng ta cả. Không chỉ riêng tầng lớp người di' cư kiêm "rốp" là bị thiệt' thời mà thôi, tất' cả những doanh' thương, kỹ' nghệ gia đều cũng bị handicap này cả.

Di' nhiên cũng có' vài trường' hợp ngoại' lệ có' người làm ăn thành công và không hề bị va chạm, hay gặp khó' khăn, nhưng đã' dấn thân vào thương' mại, kỹ' trường thì phải nên nhỏ' đến ba điều này để' mà hành' động cho đúng' mức, và hành' động đúng

mức là thế nào? tôi sẽ xin trình bày với quý vị ở phần cuối.

Yếu tố 2 :

Phải tránh những nghề nguy hiểm : chứa bạc, chứa gái, và buôn bán tang trữ ma túy. Tuy là những nghề cấm nhưng không phải là không có nhiều người đang làm. Những nghề này đều có dính liú đến Mafia mà chắc quý vị đều có nghe có biết đến cả.

Yếu tố 3 :

Biết cách làm ăn chứa đũ, phải biết xử sự.

Nếu đã biết làm ăn mà không tìm hiểu điều này thì sau này có phải lãnh hậu hoạn thì cũng không trách móc ai được cả.

Tôi xin kể một tí dụ :

Tại Cali, làm nghề đánh cá rất phát đạt, rất thành công mau lẹ. Chính phủ đã có những luật lệ phân minh, ai cũng xin được giấy phép hành nghề. Tuy nhiên trong giới đánh cá với nhau họ đã chia phần ảnh hưởng, chia quyền lợi với nhau từ 100 năm nay rồi, và ranh rẽ lắm.

Người Y pha Nho rất đông ở miền Bắc từ Monterey trở lên, người Ý ở vùng từ San Pedro lên Santa Barbara, và người Nam từ ở vùng San Diego. Chứa hết, tuy ở xa nhau hàng trăm dặm họ còn chia nhau việc đánh những thứ cá khác nhau nữa cơ. Người Nam từ ở San Diego thường có tàu rất lớn đi đánh cá Ngừ (tuna) hàng 3,4 tháng mới về. Người Ý thì đánh cá Thu, cá Nục, cá mực vv.... và người Y pha Nho thì đánh cá côm, cá Cod, cá Bắc Má, cá Mập vv.....

Nếu mình muốn đánh cá gọi là thể thao mà chơi, hay là làm ăn với quy mô nhỏ bé, không cần đến bến, không có phong lanh không có tàu lớn thì họ vẫn dễ yên, và tôi thấy rất nhiều người Mỹ có, Việt có, hay là đủ hạng dân khác vẫn đi đánh cá đi câu mực trong mùa hè để kiếm thêm chút cháo, nhưng đã muốn làm ăn lớn thì phải biết xử sự cho phải lẽ với dân đánh cá địa phương mới được. Việc biết xử sự cũng không phải là phải tốn kém cho mình như nhiều bạn tưởng, nhưng sự biết điều đó sẽ giúp quý vị làm ăn dễ dàng, tránh va chạm và được sự giúp đỡ của người địa phương nữa là khác.

Chúng ta đã thất bại trong ngành đánh cá ở Louisiana, ở Texas, chúng ta nên thận trọng trong ngành đánh cá tại Ca li này, nếu có quý vị muốn dấn thân. Chúng ta có câu châm ngôn: " Phép vua thua lệ làng ", rất đúng vậy.

Yêu tố 4 : Những định luật phản kinh tế.

Chính phủ hay những giới lèo lái kinh tế' thường bảo rằng phải giúp cho người Việt thành công và hệ tập thể nhỏ này phát đạt thịnh vượng lên thì công đồng lớn là xã hội Hoa Kỳ cũng được hưởng phần nào sự thành công này. Nhưng chưa hăng là như vậy. Một vi chủ tịch một Ngân hàng lớn tại LA cho chúng tôi hay rằng mồi lực của người Việt tại vùng Orange County đã lên tới trên 200T MK trong năm 80, đem lại thịnh vượng cho cả quần này. Các Ngân hàng địa phương cũng như các cơ sở Liên Bang hay các cơ sở Tiểu Bang đều đã chuẩn bị nhân sự để đáp ứng cho nhu cầu của cộng đồng người Việt. Tuy nhiên đối với con mắt của người Mỹ hạng thấp hay người Mỹ làm công việc tay chân thì họ nghĩ rằng người Việt đã thành công trên đầu trên cổ họ, và họ bất mãn. Và để làm vừa lòng số người bất mãn này, đã có vài anh làm chính trị, thiên căn đã không ngăn ngại bêu xấu người Việt gây khó khăn phần nào cho cuộc sanh sống của chúng ta.

Xét trên bình diện thực tế, ý kiến của những người chống đối chúng ta không phải là đã sai hẳn và điều cần làm để giảm thiểu không khí chống đối phải từ nội chúng ta mà ra và tăng làm sớm chúng nào, tốt chừng ấy.

Trước hết chúng ta nên cam ỏn cái xã hội này đã cho chúng ta dung thân trong những ngày còn phải sống xa quê hương. Chúng ta đã nhận vào quá nhiều, chúng ta phải trả bớt ra chút ít gọi là đền đáp cái ỏn tình ấy. Chúng tôi quý vi gạt ra ngoài những ý kiến, có thể đi đồng với chúng tôi, mà chỉ nghĩ đến khía cạnh con người xử sự với con người. Chúng ta phải cam ỏn bằng hành động chứ không chỉ ở lời nói mà thôi. Tôi đã thấy nhiều nhóm thiểu số họ không từng được hưởng nhiều biết đãi như người Việt chúng ta, nhưng họ đã ý thức rất rộng rãi sự cần thiết trả ỏn này và họ đã hành động rất đẹp mắt. Tôi biết người Đạm Hàn, hằng năm đóng góp nhiều tiền để giúp cho ban tổ chức Rose Parade ở Pasadena. Nhóm khác đã họp nhau vừa công vừa của, hằng năm dọn dẹp vườn hoa và hồ nước tại Park Mac Arthur, tại đại lộ Wilshire ở LA. Người Nhật thì giúp thành lập những nhà dưỡng lão, bệnh viện...

Chúng ta gần 6 năm rồi, chúng ta đã làm được một công cuộc xã hội nào chưa? Chúng tôi nghĩ rằng làm công cuộc xã hội là một việc cần làm cũng như quý vị cần phải học và nói tiếng Mỹ, cần học lái xe hơi vậy. và việc trả ơn này quý vị nên ở quận nào thì họp nhau lại và làm cùng với nhau, và cũng có khi, đâu có cần phải tụ tập nhiều người mới làm được. Chúng ta đâu còn có ai là lãnh tụ nữa mà phải chờ họ đứng lên xua tay múa ngón, chúng ta phải tự làm lấy và phải làm cho kỹ được. Tôi thấy người Tàu, người Phi, người Đại Hàn vv..... họ đều có nhận dạy miễn phí về nấu ăn, về làm bánh, về may vá, về võ tự vệ tại các YMCA, các High School. Những bà nội trợ chia nhau đến trông nom các bà già, các ông già tại những nhà dưỡng lão, những cơ nhi viện. Nhiều giới di cư còn gia nhập những đảng chính trị và hoạt động rất mạnh cho những cử tri mà chịu đứng về phía họ. Như khu vực Olympic ở downtown cả hai phe Cộng Hoà và Dân chủ đều có bản doanh nằm ở đó để về văn người Đại Hàn.

Xin đón cử vài thí dụ về việc bỏ công ra ít mà thành quả thì nhiều :

1 = Tại Orange county, tôi nghĩ cũng có trên 100 quý bà quý cô làm nghề uốn tóc. Nếu quý bà quý cô chịu ngồi lại và mỗi tháng bỏ ra 1 ngày, chọn một viện dưỡng lão nào đó, đến làm thí cho các ông già, bà già, một ngày, thì tôi nghĩ mỗi tháng chỉ cần 2 hay 3 quý vị, mỗi năm chỉ cần 24 quý vị và như vậy phải 4 năm quý vị ấy mới phải trở lại làm thí một lần thôi.

2 = Cũng tại Orange county này có trên 60,000 người Việt mình sinh sống, quý vị cũng rất có thể kêu gọi chừng 100 thanh niên sinh viên họp nhau lại để làm những công tác xã hội như là : Đưa các ông già, bà già tại những nhà dưỡng lão đi chợ đi Ngân hàng vv.... dạy võ tự vệ tại các trường Trung học các trường Đại học, các YMCA vv....

Ca dao ta có câu : " con sâu làm rầu bát canh", thì ngược lại, chúng ta cũng có thể nói là chỉ một Einstein cũng đủ làm rạo rỏ cho dân tộc Do Thái vậy. Một tiếng thòm của một nhóm người Việt tại Orange county cũng gây được cảm tình cho người Mỹ tại Louisiana hay tại Texas vậy.

BÀI NÓI CHUYỆN CỦA AH. B. HẠP KHA' DAI
XIN SẺ ĐĂNG TIẾP VÀO LÀ THƯ TỐT, XIN
CÁC BAN THÔNG CẢM. D.P.T.

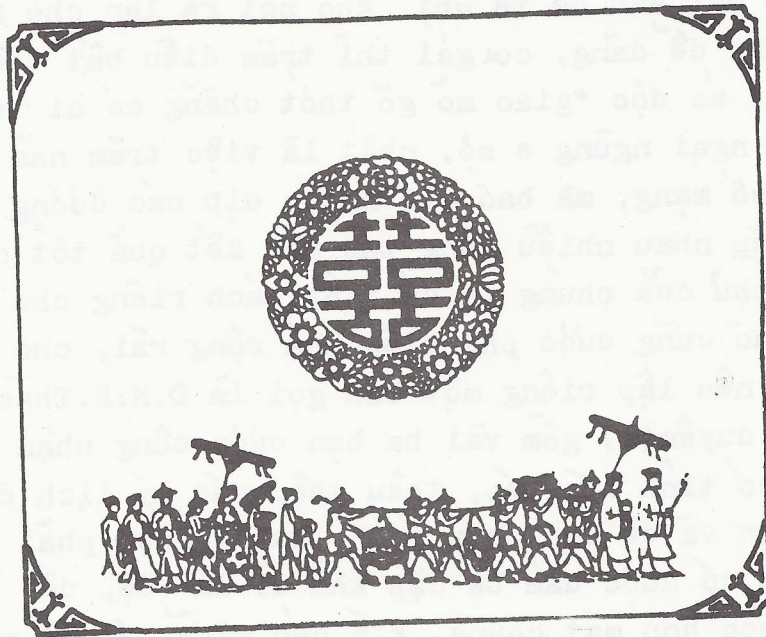

DẦU HIỀN RỄ THẢO

* Bác Đào Trọng Cường (Canada) ... còn về truyện "DẦU HIỀN RỄ THẢO" thì tôi có ý kiến sơ lược như sau đây:
Câu truyện này có khả năng đáp lại những ý mong mỏi thâm kín của tất cả chúng ta, già cũng như trẻ. Nhưng bao giờ vẫn là một vấn đề tế nhị, khó nói ra lẫn cho nhau, con trai thì dễ dàng, con gái thì trăm điều bất tiện. Ta có câu nói ác độc "giao mỗ gỗ thốt chẳng có ai tới" cũng đem lại sự ngại ngùng e sợ, nhất là việc trăm năm ta vẫn còn tin ở số mạng, mà bao giờ những dịp các đường ... sự được gặp nhau nhiều cũng tạo nên kết quả tốt đẹp hơn. Mặc dù là thủ của chúng ta có tính cách riêng cho từng nhóm, nhưng nó cũng được phổ biến khá rộng rãi, cho nên theo tôi, thì ta nên lập riêng một ban gọi là D.H.R.Thảo, hoặc là ban se duyên(?) gồm vài ba bạn được công nhận là kín đáo, không có tính lép bép, thấu thập các lý lịch để ban mỗi lái "xét bản và đề nghị hữu ích". Ban đó còn phải nghĩ tới lúc nào xét có được đám ba cặp khả dĩ là "đẹp dễ" thì phải tổ chức cuộc họp mặt chung, kín đáo giữa các bố mẹ (bố mẹ cũng có mặt, chỉ là facade để các trẻ con khỏi bỏ ngổ buổi đầu) và các đường sự, mà ông lái chỉ "dĩ tai" ngầm: "cố hay cậu kia cháu có ứng không?" ...
Vài hàng sơ lược, mong các bạn "đào sâu" thêm.
Thân mến D.T.C.

-- Xin hoan nghênh ý kiến của bác D.T.Cường phát biểu về mục "Dầu hiền Rễ thảo". Mục này được đặt ra từ 2 năm sau này những sự tham gia ý kiến và đề nghị không được dồi dào. Theo chúng tôi Bác Cường đã có một đề nghị rất thực tế vì trên xứ Mỹ rộng mênh mông cũng như ở các nơi khác như Canada, Pháp thì anh em AHCC cũng ít được gần nhau, để cho gia đình con em gặp gỡ và quen thân nhau. Do đó nên phải tạo ra hoàn cảnh và nhớ đến sự sắp xếp của một vài AH (có lẽ là phải cao niên, dân anh) mà bác Cường gọi là ban DHR Thảo, hay "se duyên". Ở mỗi địa phương AH tổ chức được những buổi họp mặt, hoặc như nhân dịp Kỳ Đại Hội sắp tới ở Ca. các gia đình AH nên cho con em đến dự để gặp gỡ nhau, và chính trong những

địp này mà các AH phụ trách việc se duyên có thể hoạt động có kết quả. Nhân chúng ta, khi nhận thấy có thể tìm Dâu niên Rễ thảo trong gia đình CC với nhau là một việc hay, đang khuyến khích thì xin các AH đã quan tâm đến việc này bỏ chút thì giờ mà giúp cho đám trẻ xây dựng hạnh phúc. Còn kết quả thì đành do "duyên số" vậy. Theo yêu cầu của Bác Cường xin các bạn tham gia ý kiến về mục này.

HỌC BS & MS....

(Tiếp Theo)

Tóm lại: Thiếu tiền, gặp Financial Aid kêu giúp đỡ, lo nghĩ nhiều về tiền bạc là vô ích, đã có trường lo đủ sống để học thành tài.

Câu hỏi 12: Nhà ở trong khi học Đại Học ?

Trả lời: Có thể ở ngoài hay trong campus. Sinh viên bậc cao học có gia đình, lối \$100/tháng kể cả điện nước. Sinh viên độc thân ở phòng hai người di chuyển cần xe riêng hay có thể đáp xe bus của trường, vé bán thang rất rẻ.

Kết luận: Quyết định trở về trường học MS hay BS sẽ có lợi là tạo được 1 căn bản vững chắc về nghề nghiệp. Đi làm không bị hù về Program, Matrix analysis in structures, code mới v.v. Tự học sẽ rất khó và không có ai trả lời những gì mình không hiểu. Đi học còn giúp mình cảm thấy trẻ lại, enjoy đời sống nhân nhả, thông thả của sinh viên và nhất là kiến thức mở mang và được tiếp thu những gì tân tiến nhất trong kỹ thuật và nghề nghiệp. Rất mong các bạn nghiên cứu kỹ về việc này và sớm quyết định. Chúc các bạn luôn may mắn./.

đố vui

Trả lời câu đố dăng trong lá thư số 19.

Câu 1. Cái gì càng lớn càng bé?

- Cái đó là con của một cãng lớn, một cãng bé.

Câu 2. Cái gì to vô nhỏ không vô (cam đoan không đố tục)

- Câu này Anh Ái Văn,

trả lời là hễ bãi lớn thì vô (nghĩa là theo, đi tiên)
còn bãi nhỏ thì bù không vô.

- một bạn khác lăm về flood control cho county, vì
méo mố nghề nghiệp nên trả lời là nước lụt, hễ nước to
thì chảy vô ruộng, rãnh, ruộng vườn, nước nhỏ thì không
chảy vô được.

- Vì cam đoan không đố tục nên có nhiều bạn không dám trả
lời.

Câu 3. Tìm một món ăn gồm 3 món ăn khác để đổi lại món " cháo
bánh canh" gồm cháo + bánh + canh.

Mấy chị Ái nếu đã sống ở miền Trung trả lời có vẻ dịch
xác, đó là món "mắm cá cơm" gồm mắm + cá + cơm.

Giải đáp bài toán dăng trong LT số 19.

Anh Nguyễn Thanh Tùng gửi bài toán đố đầu xuân dăng trong
LT số 19. Đến nay vẫn chưa có AH nào giải đáp. Có lẽ cũng vì da-
doan công việc, mà cũng có thể là bài toán hời "hắc búa". Chúng
tôi viết thư cho anh Tùng cho anh hay là chưa ~~ad~~ gửi bài giải đáp
và yêu cầu anh giải đáp cho... để dăng vào lá thư 20. Anh Tùng có
thư trả lời: " Tôi chưa thể giải đáp bài toán trong LT số 19 bởi
lẽ giải nó phải mất khá nhiều thì giờ, hơn nữa tôi cố ý kéo dài
thời gian khoảng 5, 6 kỳ báo nữa để AH yêu thích toán học và các
bác AH dân anh thời giờ rảnh rỗi góp thêm ý kiến. Lại lịch bài
toán tóm tắt như sau: Cách đây khoảng 10 năm bài toán đã được
dăng trong tập san Khoa học Kỹ Thuật Hoa Kỳ(?) và mãi 3 năm sau
vẫn chưa ai tìm ra đáp số. Về sau một sinh viên Nhật Bản tìm
được đáp số, sau đó 2 sinh viên trung học VN (đã dự kỳ thi toán
học quốc tế) tìm thêm 1 đáp số nữa và chứng minh được cặp số có
tích số lớn nhất. Chưa ai chứng minh được cặp số có tích số lớn
nhất. Bài toán đã trở thành bài toán quốc tế...

(Xem tiếp trang 18)

HỌC BS&MS TẠI MỸ

LÊ ĐẠC NGÀ

Câu hỏi 1: Trường Đại Học nào chấp nhận văn bằng VN ?

Trả lời: Việc công nhận văn bằng tại Mỹ do một uỷ ban Đại Học cửu xét riêng cho từng bằng cấp căn cứ trên nhiều tiêu chuẩn khác nhau. Khi một bằng cấp được công nhận (accredit) có nghĩa là sinh viên tốt nghiệp bằng này di lam sẽ có đồng lương tương xứng với văn bằng mình có.

Theo ý nghĩa đó, hầu như không có một Đại Học nào tại Mỹ chính thức chấp nhận văn bằng VN. Tuy nhiên chắc chắn là không có một Đại Học nào đóng cửa không cho sinh viên VN vào học tiếp bậc cao hơn văn bằng họ có ở Việt Nam. Vấn đề là mình có thiện chí và cố gắng hay không.

Câu hỏi 2: Điều kiện để nhập học các trường Đại Học ?

Trả lời: Quan trọng nhất là thiện chí.

Nên để ý rằng tại đất Mỹ, cơ quan công cũng như tư đều cần lợi nhuận để phát triển. Lấy thí dụ tòa án vi cảnh: Khi bạn bị một ticket về lưu thông, nếu bạn là dân welfare có thì giờ hầu tòa, khoản nộp phạt, ra tòa kêu oan cái dã. Chắc chắn là lần thứ I tiền và sẽ xuống. Đứng với đóng phạt, kháng cáo lần thứ 2, hay lần thứ 3 xin được chỉ định thêm 2 vị bồi thẩm đoàn nữa nếu cần. Tòa án sẽ so sánh:

- Phạt và \$50

- Xu lần I bớt xuống còn \$30, tiền tòa hết \$20 còn lại \$10.

- Xu lần II bắt đầu lỗ, lần 3 cộng thêm \$30 lệ phí cho 2 vị

bồi thẩm đoàn - lỗ nặng.

Tòa sẽ tha bổng vì xét xử hoài không có lợi miễn lý lẽ bạn viện dẫn nghe có vẻ hợp lý một chút là được.

Do đó Đại Học Mỹ càng danh tiếng, trả lương giáo sư cao, dụng cụ thí nghiệm tân tiến đắt tiền càng cần sinh viên để có thêm tiền học vì chi phí nhiều.

Đĩ nhiên họ sẽ đòi điều kiện - Để thoả mãn các điều kiện này, chúng ta chỉ cần thiện chí và cố gắng.

Câu hỏi 3: Việc cần làm khi xin vào học một Đại Học ?

Trả lời: 1/ Bảo vệ và tự tin những gì mình đã có: có bằng căn sự xin học tiếp một số môn cần thiết để tốt nghiệp Kỹ Sư. Có bằng Kỹ Sư xin học cao học,

không nên học lại BS tốn thời gian và không bổ ích nhiều cho nghề nghiệp
luồng cũng hơn khi đi làm.

2/ Cần xin gặp Undergraduate hay Graduate Advisor để báo về
những môn mình đã học và hiểu rõ. Sinh ngữ cần trao đổi thêm nếu cảm thấy
yếu, tuy nhiên nếu Advisor có đòi TOEFL thì cố gắng trình bày là mình sẽ
trở thành công dân Mỹ nên điều kiện thi TOEFL không còn áp dụng nữa. May
mắn thì một số trường của Mỹ sẽ thông cảm cho bạn điều kiện này. Ngoài ra
nếu họ đòi các môn thi như SAT, ACT, GRE (cho cao học) thì dễ thắng hơn là
TOEFL, nên thi ngay đúng phi thời giờ nan nỉ vô ích. Đó là luật của trường
Advisor không thể thông cảm được.

Khi được chấp nhận vào học đủ học treo (probation) đứng vội lạc
quan. Cần phải hiểu môn nào cần bản nên học trước để có nền tảng cho những
môn kế tiếp. Nếu học cao học những môn sau đây nên học ôn lại:

- Differential Equation.
- Structures Intermediate.
- Fortran (Introduction to Computer)
- Steel Design.
- Concrete Design.

Câu hỏi 4: Chế độ học credit là thế nào?

Trả lời: Đó là lối học tín chỉ. Thí dụ môn Steel Design họ cho 3 credits
có nghĩa là họ sẽ dạy 3 giờ/tuần trong một semester là xong. Số credit cần
cho BS là 140 giờ và MS là 36 cho non-thesis.

So sánh MS và BS, học MS xong sớm hơn học lại BS rất nhiều. Tuy
nhiên nên tự lượng sức mình để được hạng cao. MS mà gặp "C" sẽ bị "out"
khỏi trường. Thật ra việc học sẽ không mấy khó khăn lắm chỉ cần thiện chí
là đủ.

Câu hỏi 5: Việc cho điểm hạng như thế nào?

Trả lời: Trường họ grade: A = 4.0 điểm, B = 3 điểm, C = 2 điểm, D = 1
điểm và F = 0 điểm. Thí dụ: bạn học 3 môn: môn đầu 4 credits, môn nhì 3
credits và môn thứ 3 được 2 credits.

Kết quả: môn I hạng A.

II hạng C.

III hạng B.

Điểm trung bình sẽ như sau:

Môn I : 4 credits x (A = 4) = 16

Môn II : 3 " " x (C = 2) = 6

Môn III : 2 " " x (B = 3) = 6

9 credits

28 điểm.

$GPA(\text{grade point average}) = 28/9 = 3.1$ tức B- .

Câu hỏi 6: Thứ hạng tốt nghiệp ảnh hưởng việc làm ra sao ?

Trả lời: Rất quan trọng. Nếu bạn chứng tỏ là một Genious thì việc làm rất nhiều cho bạn chọn lựa và lương cũng rất khác biệt. Lương khởi đầu cho một Kỹ Sư có good GPA lối 1500-- 1800/tháng tùy ngành học, nhưng họ cũng có thể trả rất tệ cho những người GPA thấp, sai biệt nhiều khi là 50% chỗ thời gian treo là 6 tháng v.v. Không nên học nhiều học gấp mà kết quả xấu. Nên học kỹ, học chắc, hạng cao tốt hơn.

Câu hỏi 7: So sánh số credits học lại BS và số credits cho MS.

Trả lời: Nếu bạn có bằng Kỹ Sư ở VN, trường họ không thể miễn cho bạn quá số credits tối thiểu đòi hỏi để được cấp phát văn bằng, thường họ bắt ôn lại 70--80 credits thời gian học lối 2 năm.

MS thì đòi hỏi bạn hoàn tất 36 giờ. Nếu bạn học 6 giờ cho khóa Spring, bạn sẽ tốt nghiệp MS sau lối 11 tháng.

Câu hỏi 8: Muốn dễ được hạng cao cho các môn học.

Trả lời: Đây không phải là mánh (giàn lận) mà là những chuẩn bị để không bị trouble đối với những môn mình học.

- Chọn kỹ giáo sư (dễ) cho điểm cao, để không mấy khó, nhưng dĩ nhiên cần giáo sư dạy hay, dễ hiểu.

- Tìm tài liệu các đề thi cũ, nghiên cứu lối cho đề của giáo sư. Nếu may mắn vài năm có ông giáo sư cho lại gần giống đề cũ.

- Chơi thân với bạn Mỹ. Họ rất thành thật và tốt bụng, những anh vàng Á Đông hay giấu nghề riêng và chỉ dẫn bậy bạ, anh Iran rất lười và hay mánh riêng.

- Nếu không hiểu rõ, tìm giáo sư, bạn hỏi cho thật rõ, làm đầy đủ bài tập (để được hạng B), làm thêm một số bài tập ngoài chỉ định để được A.

- Đừng bỏ quên một giờ giảng nào, và ghi note thật kỹ cho những câu hỏi giáo khoa. Tham khảo text book để hiểu thật rõ nguyên tắc và solution cho các bài giáo khoa và bài tập.

Không cần may mắn. Câu học tài thi phận không còn giá trị nữa. Chuẩn bị kỹ, học hiểu và học **chăm**, cộng một chút thông minh là được hạng A không mấy khó khăn.

Câu hỏi 9: Có thể học Anh Văn song song với các course nghề ?

Trả lời: Điều đó rất tốt song nếu bạn ghi các course Anh Văn cần làm

luận thì rất là tốn thì giờ, nó sẽ ảnh hưởng không tốt đến thì giờ làm bài tập của các môn nghề, hơn nữa vocabulary bạn gặp trong lớp chuyên môn bạn không hề nghe ở lớp Anh Văn bạn học. Học nghề có thể hoàn tất sớm, còn Anh Văn chắc chắn cần thời gian lâu để nghe hiểu và nói được. Nếu sắp ra trường học lớp job interview do placement office của trường dạy sẽ có đủ một số câu trả lời cần thiết khi interview job.

Câu hỏi 10: Có thể thi EIT hay PE trong khi theo học BS, MS hay không?

Trả lời: Không nên dù biết rằng nếu đậu được thì rất tốt. Khi interview job, hãng họ cần cử văn bằng và học bạ mình có chứ không dễ ý nhiều về EIT.

PE rất tốt nếu bạn có BS hay MS nó sẽ giúp bạn được job tốt, lương cao sống không phải sinh viên nào không có PE đều không tìm được việc làm. Cần phải đặt trung tâm vào việc học MS hay BS để được hạng cao. Ra trường có job rồi hãng họ sẽ offer khóa học ôn EIT và PE, thành đạt sau tuy chậm nhưng có phần thoải mái hơn không phải lo nghĩ nhiều về đậu hay rớt PE, EIT.

Câu hỏi 11: Tài chánh để theo học Đại Học thế nào?

Trả lời: Nguyên tắc là không phải lo nghĩ nhiều về tài chánh, đồng con cũng học được.

Học bổng: Cho Undergraduate có thể apply Basic Grant (BEOG), SEOG, và học bổng của State. MS không có học bổng ngoại trừ Assistantship hay Teaching.

Việc làm: sẽ có Work Study lối 3.8-- 3.9/giờ. Không thuê, không trừ Social Security Tax, lãnh đủ. Công việc thông thường là làm Assistant của Assistant của Secretary. Mỗi ông thầy thường có một thư ký họ đã không có việc gì làm, mình lại làm Assistant của Assistant của họ thì chắc chắn là ngồi chờ sỏi nước, lãnh tiền đủ. MS có thể làm Tutoring dạy kèm một hay hai sinh viên lối 12 giờ/tuần. Sinh Viên họ có học hay không cũng lãnh tiền đủ.

Tiền mượn: Mượn nóng trong khi chờ đợi học bổng lối \$500. Tiền mượn dài hạn trả trong 10 năm sau khi ra trường đi, lãi suất 4% gọi là NDSL. Tối đa NDSL loan có thể lối \$10,000.00. Ưu tiên mượn được tiền nhiều là MS.: Một vợ 2 con có thể được mượn tới mức \$2400 cho 2 tháng hè. Khi ra trường đã có job rồi, cứ apply học tiếp lấy tiền loan xong, drop courses và dùng tiền này để relocation hay down mua xe mới đi làm.

(XEM TIẾP TRANG 34)

⁴⁰ SANG-TÁC

Hillsboro ngày 14/3/1981

Thân gửi Anh LÊ KHẮC THÍ,

Trong tinh-thần ái-hữu công-chánh tôi xin thừa anh một việc:
Tôi vừa hoàn-thành một cuốn sách chuyên-môn. Cuốn sách đã được trường đại-học
Portland State University (PSU) chọn để xuất-bản. Tựa-đề cuốn sách là:

STORM SEWER DESIGN & RELATED PROBLEMS

WITH SMALL PROGRAMMABLE CALCULATOR

Nội-dung cuốn sách được chia làm ba phần:

- 1- STORM SEWER DESIGN: Để design storm sewer; phương-pháp được dự-trù để cho các programs đều có thể xử-dụng được cho bất-luận kích-thước (lớn hay nhỏ) của drainage basins. Sáu programs được soạn-thảo cho sáu storm recurrences: 2, 5, 10, 25, 50, 100 years.
- 2- STORM RELIEF SYSTEM: Nói về phương-pháp giải-tỏa các hệ-thống cống bị ngập. Phần hai này cũng có sáu programs cho 6 storm recurrences như phần 1.
- 3- CONSTRUCTION COST: Tính chi-phí xây cất đúng theo tiêu-chuẩn xây cất công của Mỹ.

Ba phần trên tạo-thành một bộ đầy đủ cho ngành Storm Sewer Design là một ngành rất được đòi hỏi hiện-tại cũng như tương-lai vì bất cứ một land development nào storm sewer design vẫn là một trong những công việc cần-thiết. Cũng trong tinh-thần ái-hữu công-chánh xin anh vui lòng :

- 1- Giới-thiệu rộng-rãi cuốn sách cho cộng-dồng kỹ-sư và kỹ-thuật-gia VN tại Hoa-Ky và các nước khác,
- 2- Trong thời-gian từ đây cho đến ngày Lá-Thứ Công-Chánh số 20 xuất-bản xin anh vui lòng giới-thiệu cuốn sách cho các bạn công-chánh ở Calif hay ở các tiểu-ban khác anh có dịp nói chuyện. Cũng xin anh cho vài hàng giới-thiệu cuốn sách trong số LTAHCC/20 sắp ra. Giá cả và cách thức đặt mua sách tôi sẽ xin báo cho anh sau khi sách được in xong.

Thưa Anh,

Tôi thừa việc trên với anh là vì tôi biết anh là người có lòng (tôi có đọc bài "Thay vì gia-phả" của anh) muốn khuyến-khích các ai-hữu công-chánh bằng cách này hay cách khác góp mặt với các đồng nghiệp mỹ. Thú thật với anh khi viết cuốn sách này tôi không nhằm việc kiếm lời. Tôi chỉ mong đạt được sự công-nhận (recognition) về khả-năng của kỹ-sư Việt-nam mà thôi. Về việc sau tôi đã thành-công. Bằng chứng là trường đại-học PSU sau khi chuyên bản-thảo cho một giáo-sư đại-học duyệt xét giáo-sư ấy đã công-nhận tính-cách độc-dáo và thực-tế của cuốn sách. Do đó giáo-sư ấy đã nồng-nhiệt khuyến-cao nên cho in.

Xin thành-thật cảm-ơn anh trước và xin cầu chúc anh và bầy-quyên dồi-dào sức khỏe và gặp được nhiều may mắn.

Kính thu, KÝ TÊN: HOÀNG ĐÔNG

TIÊU LÂM CÔNG BÌNH

L.P.Q.

L.T.G. Cầu chuyện Tiêu lâm dưới đây do 1 Vi tướng Chỉ Huy Trưởng Công Bình thưởng hay kể để giúp vui trong các buổi tiệc thân mật, tôi xin kể lại để hầu các AHCC, nếu bạn nào đã ở trong ngành CB thì chắc không lấy làm lạ.

" A ẦN IN AM ỒN Ề Ạ "

Như các bạn đã biết hồi xưa vào thời La Mã, các Hoàng-Đế hoặc Lãnh-chúa rất hay ghen. Mỗi khi đi đánh giặc xa kinh thành thì thường hay bắt các Hoàng Hậu và Thủ Phi phải đeo " đai an toàn " gọi là " ceinture de chasteté " để yên chí đi xong pha nổi trận mạc mà không lo sợ người yêu ở nhà cho mọc sừng. Đai an toàn này được chế bằng nhiều cách tùy theo ý muốn của vị Hoàng-Đế hoặc Lãnh-Chúa ấy.

Có một vị Lãnh-Chúa có một người quý phi có một vẻ đẹp " chim sa cá lặn " nên trước khi ra đi chinh phạt nổi báen thủy xa xăm, Ông ta mới sáng chế một đai an toàn rất là độc đáo để cho người yêu mang. Sau ba năm dẹp giặc xong trở về, Ông mới hội quần thần lớn nhỏ để kiểm tra sự trung thành của họ. Kết quả là từ cấp nhứt phẩm đến cửu phẩm đều trở thành " hoạn " hật, ngoại trừ một vị quan nọ vẫn còn giữ nguyên được của quý. Vị Lãnh-Chúa nọ hết lời khen tặng sự trung thành của vị quan ấy và ban thưởng cho rất nhiều vàng bạc và tặng phẩm. Sau khi nhận lãnh các tặng phẩm của vị Lãnh-Chúa, vị quan nọ mới thốt lời cảm ƠN vị Lãnh-Chúa như sau : " A ẦN IN AM ỒN Ề Ạ . "

(Xin để các bạn tìm hiểu lý do tại sao vị quan nọ lại nói ngọng như thế.)

ÁO DÀI CÔ GÁI VIỆT - NAM

BUỒN HIẾP

Năm 1975, khi mới đặt chân đến Sacramento Thủ-Đô của California, trong một dịp chuyện trò vô-vấn, bạn tôi mỗi một ông bạn Huêkỳ thỉnh thoảng dợt vài lần banh là lướt cho vui. Ông bạn Huêkỳ nhà nhân cười và đáp lại sẵn sàng, nếu có dịp tốt rảnh rảnh, song bên này ít có thì gió rảnh lắm. Bảy giờ sau gần 6 năm sanh sống trên đất Huêkỳ, mới thấy ông bạn Huêkỳ này nói có phần đúng.

Cuộc sống hằng ngày ở đây diễn tiến như máy. Từ thứ hai đến thứ sáu, sáng dậy đi làm, chiều về trò chuyện với vợ con, xem tin tức ở đài truyền-hình, đọc vài mục báo nang mùa suồng tuyết, bắt cóc, cướp máy bay, cướp ngân hàng, bắn súng, rồi sửa soạn đi ăn cơm và đi ngủ để có sức cho ngày mai. Thứ bảy và chủ nhật thì lo làm vườn, trồng vài cây rau răm, rau quế, dứa củ dại, viết thư tú, cắt hộp gói quà gửi về Việt Nam, hay đi chợ mua sắm lặt vặt, thức ăn. Đôi khi xa-giao bạn bè, mùa máy tay chân qua vài lần banh đưa cột kiếm chút mô hôi hay đưa bà Xá đi chùa, thăm viếng bạn bè, là xong cả ngày cuối tuần. Anh bạn nào chiều về đi thẳng vào Đại-học, kiếm năm ba chủ đề bưng, thi lại là việc khác. Trẻ thì học để mà học, mà lấy bằng cấp, còn lớn tuổi, kể từ 50 tuổi trở đi, thi học để biết thêm nghề mình, để tìm lại không khí Đại học mà mình chưa trọn vẹn ở tuổi thanh-xuân, hay đôi khi học để cho thời gian bớt trống rỗng. Học theo lối này thì không cần phải chú-tâm lo lắng, A, B, C có được hay không cũng không sao. Cái tuổi "ngủ thập tri thiên mạng", nằm chênh chênh ở hơn nửa đoạn đường đời, sau "tam thập nhi lập", "tứ thập nhi bất hoặc", và trước "lục thập nhi thuận", "thất thập cổ lai hi", nói rằng ở Việt Nam thì đúng, qua bên này đôi khi nhận xét cũng không sai mấy cho lắm.

Bạn nào ở vào cái tuổi 50 trở lên là tuổi thức khuya dậy sớm, trời chưa hừng đông, trong lúc cả nhà đang an giấc, một mình một chợ đã thức dậy bạn bè với cốc "trà tàu nhập giọng, thuốc lá cầm hơi", cái tuổi suy-ngẫm quá khứ, hiện tại, vị lai, cái tuổi nhìn sao đêm, nhìn Trời sáng, cái tuổi mừng tưởng Sông Cửu, Sông Hương, Núi Châu, Núi Ngủ, cái tuổi mà đôi khi ngâm-ngả lẫn-thân một mình:

"Trách chi thiên hạ đời nay
Mà đem thế-sự làm rầy chiêm bao
Đã buồn vì trần mưa rào,
Lại cay vì nổi ào ào gió đông."

Đôi vì lẽ đó, ở trên đất Huêkỳ mệnh-mông bát-ngát này, có lẽ không nên cho thí giở để trống, mà nên lấy việc học để "tiêu sầu". Anh em ANCC ở Sacto phân đông vào Đại-học mỗi buổi chiều, sau giờ làm việc để tiện xăng nhót đi chuyển. California State University Sacramento (CSUS) có khoảng 30 nam nữ sinh viên Việt-Nam đủ lứa tuổi từ 18 đến 55. Trong đám sinh viên xồn-xồn có Anh Mông, Anh Phưởng, Anh Bê, Anh Cường và tôi. Anh Mông và tôi cũng học một Thầy, một môn nên ngồi đầu cũng ngồi một bàn, chuyện trò tưởng đặc đáo-đẽ. Lúc cả nguyệt vừa rồi có thêm anh Phưởng, anh Bê nhập hội. Anh Thịnh, một trong hai giáo-sù tiến-sĩ dạy ở CSUS và một ông chánh-án lớn tuổi cũng tôi ngồi với chúng tôi cho có bạn.

Chiều đến trong lúc chờ 45 phút để vào lớp học, chúng tôi lại ngồi chung quanh một bàn tròn rộng, nói chuyện nằng nứa, mà chúng tôi gọi là chuyện tâm phảo. Ngoài trời thì lạnh, mà trong phòng ấm cúng, tách cà phê hay nước trà nóng bốc hơi trước mặt chúng tôi. Các anh em sinh viên trẻ tuổi mỗi lớn lên sau này, cả nam lẫn nữ, thì ngồi riêng một mình, vui vẻ trong câu chuyện của tuổi đôi mươi.

Có một ngày nọ, cũng như mọi ngày, chúng tôi đang ngồi nói "chuyện tâm phảo", lần này chúng tôi nói chuyện "áo dài cô gái Việt-nam". Áo dài Việt-nam là một cái áo trang-nhà nhất thế giới. Hai vạt áo xoe ra đôi chút, vạt trước cắt sao cho khéo để bó vạt sau; một hàng 5 nút nhỏ nhỏ kẹp hai nếp áo, 3 nút từ hông đến nách, và 2 nút từ nách đến cổ. Màu sắc tùy thời tiết, tùy thời gian và tùy không gian. Sáng trưa chiều tối mặc áo màu sắc khác nhau. Đi viếng Lăng Ông, đi chợ Bà Chiểu mặc hai lối áo. Vốn ven chỉ có chúng ấy, mà lạ thay, chiếc áo khoác vào thân hình cô gái VN đôi mươi, thì áo như được thêm sức, gia tăng sắc đẹp mỹ miều của người mặc áo. Nếu người mặc áo có một thân hình cao khoảng 1.60 thước, và cân nặng khoảng 48 kg, thì sự cân đối giữa áo và người đi đến một mức độ tuyệt-mỹ.

Tuổi 13, 14, 15, tuổi học trò, như nữ-sinh Gialong và Đồng Khánh, tuổi chưa vườn "bụi tình" thì mặc áo trắng, quần trắng. Trối về chiều, các nữ-sinh Đồng Khánh, trong y-phục toàn trắng, đạp xe đạp qua cầu Trảng Tiền, tà áo bay phấp phới, ở xa trông như y cảnh của một đàn cò bay lượn thệnh thang.

Khi tuổi ấy lớn lên 17, 18, 19, đôi mươi, -tuổi này không còn bắt bướm hái hoa nữa-mà tuổi ủa màu sắc, tuổi đã bắt đầu vườn văn bụi tình, bụi đời.

Đôi vậy, màu sắc của áo và hàng để may áo ảnh hưởng rất nhiều đến tâm hồn người mặc áo và người ủa nhìn người ta mặc áo.

Có người chỉ thích nhìn áo màu mỡ gà vàng nhót, điểm hoa nhót, hàng nhẹ. AHCC Hayward Cali thì thích áo lụa Hà Đông:

"Nàng Cali anh đi mà chột mắt,
Bồi vì em mặc áo lụa Hà Đông,
Anh vẫn yêu màu áo ấy vô cùng"

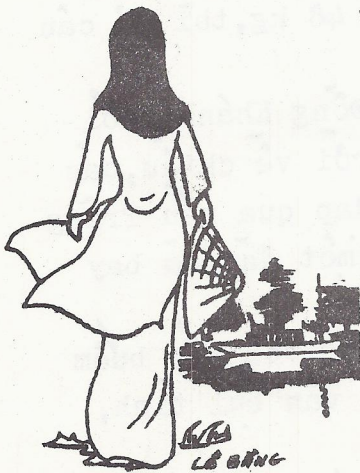
Danh từ "vẫn" và "vô cùng" trong câu trên cho thấy hồi trước yêu áo rồi, yêu tha thiết, mà nay vẫn còn và trong tương-lai cũng vẫn còn yêu tha thiết.

Có người chỉ thích người, con gái mặc áo màu vàng, màu xanh hay màu tím, và khi đã yêu mê sắc áo rồi, thì si-mê luôn cả khung cảnh và vật-trí cũng màu:

"Áo nàng vàng anh về yêu hoa cúc,
Áo nàng xanh anh mến lá sân trường,
Sở thú tình không đủ nghĩa yêu đường,
Anh pha mực cho vừa màu áo tím."

Đã có yêu rồi thì các hiện tượng kế tiếp khác lại tuân từ đi đến. "yêu" thì phải trông "cây si", phải "tưởng từ", định-nghĩa là "yêu đến vô cùng", như Thầy Bach dạy là "maximum maximorum" vậy. Và khi yêu mà không được đền đáp, thì đi đến "thất tình". Ngày xưa có gã Tú Quang, -Gã Tú Quang mà Anh Bửu Hạp đã nói trong LTCC kỷ trước- cũng yêu, cũng mê màu áo, và cũng thất tình như vậy. Khi Tú Quang thất tình, gã ta ra bỏ suối, đến bên cây cầu nước trong. Gã nhìn dòng nước trong, luôn luôn chảy xuôi giống, (chứ không phải chảy theo lối nắng đục mưa trong như Sông An-Cửu, Huế). Tú Quang mơ màng, tưởng tượng tóc người mình yêu, đen như mây đen uồn ẻo chạy dài từ đầu sông cho đến cuối sông, rồi nhìn mây trời mà tưởng tượng áo người yêu với các màu sắc thay đổi theo mùa:

"Ngày xưa có gã Tú Quang,
Lên non tìm động hoa vàng nhỏ nhau,
Thôi thì thôi đứng ngai mưa mau,
Đưa nhau ra tối bên cầu nước trong.
Sông này đây chảy một giống thôi,
Mây đầu sông thăm tóc người cuối sông.
Nhỏ xưa em chưa theo chồng,
Mùa xuân em mặc áo hồng đào rồi,
Mùa thu em mặc áo da trời,
Sang đông lại khoác lên người áo hoa."

Ngâm nga xong đầu dây cho "đã nủ" rồi, Tú Quang lại đi tìm cây bưởi. Thường thường thất tình hay tìm đến cây bưởi mà leo lên.

Có người thất tình thì leo lên cây bưởi để hái hoa, rồi lại trụt xuống cây bưởi đi vào vườn cà hái nụ tầm xuân:

"Trèo lên cây bưởi hái hoa,
Bước xuống vườn cà hái nụ tầm xuân,
Nụ tầm xuân nở ra cành biếc,
Em có chồng rồi anh tiếc lắm thay."

Bản lĩnh anh chàng "leo lên cây bưởi hái hoa", rồi "bước xuống vườn cà hái nụ tầm xuân" cao cường hơn gã Tú Quang. Anh chỉ "tiếc lắm thay" rồi cuộc đời đầu vào đó.

Gã Tú Quang leo lên cây bưởi, rồi cũng chưa chịu đứng đó, lại mon men bỏ ra đứng trên cành bưởi. Đứng trên cành bưởi theo kiểu này thì có ngày té bỏ bu. Đứng trên cành bưởi xong rồi Tú Quang lại khóc mà chẳng hái một hoa bưởi nào cả:

"Thôi thì em chẳng còn yêu tôi,
Leo lên cành bưởi khóc người đừng không,
Thôi thì thôi mở người ta thường,
Thôi thì thôi nhe đoạn trường thế thôi.
Nhớ xưa em rủ tóc tôi,
Nhìn trăng sao nở để lối thế bay?
Đổi nhau tan cuộc hoa này,
Đánh như cánh bướm đời tây nở nào!"

Thất tình ừ dốt như gã Tú Quang này thì xưa quá. Có lẽ cũng vì đó mà tác giả mở đầu: Ngày xưa có gã Tú Quang...

* * *

Thời gian tâm tình với vợ con, và thời gian tán chuyện tâm phào với bạn bè cũng nói một thứ tiếng là hai khoảng thời gian quý hóa nhất trong ngày.

Thời gian này mình dẹp bỏ các ưu phiền, dẹp bỏ các hấp tấp, vội vàng, lo âu của cuộc sống, cho tâm hồn thủ thỉ lại, cho tâm trí rảnh rang, cho nu cười dòn dả trên môi, mình suy tưởng và thảo luận cái hay cái đẹp của cuộc đời, mình kể cho nhau nghe câu chuyện: "Lê Lợi vi quân, Nguyễn Trãi vi thần", mình tìm hiểu ý nghĩa câu ca dao bình dân:

"Mẹ già như chuối ba hương,
Nhũ xôi nếp một, nhũ đường mía lau"

Có nói đến cái hay cái đẹp, thì cái hay cái đẹp mới lan tràn ra, ngoài cảnh. Có cho giờ phút chậm chậm khoan nhanh, thì mình mới tận hưởng các giờ phút quý báu của cuộc đời.//

NHỮNG GIÔNG CHỦ TỰ VIỆT NAM

Chúng ta đang ở xa quê hương, đang bị nỗi buồn gặm nhấm từng ngày, từng đêm. Có khi băng hoàng nổi đất khách, giạt mình từ hồi đến bao giờ thì trở về với miền đất nắng, nóng, bụi và có nhiều khổ cực, nhưng ở đó lòng thôi trống trải, thôi bỏ vỏ. Nhưng những bạn bè ở quê hương thì đang cần mỗi chày máu để dẫu niềm uất hận, đang cần hồi nín thở để chiến đấu từng giờ với nỗi cô đơn khổ cực. Đang muốn thoát ra khỏi thiên đường Cộng-Sản, ở đó thiếu thôn dã thú, từ tính thần đến vật chất. Từ tính người đến tình yêu gia đình, tình yêu trai gái.

Sau đây, một vài đoạn thư gửi đến từ VN. Tôi chép lại để anh em cũng chia xẻ.

Thơ của một A.H.C.C:

.....Hiện tại moa vẫn ở nhà cũ, nhà lúc này thoáng khí lắm vì đồ đạc bán ăn gần hết. Moa còn bận rộn việc thế-nhi, nhiều con cái quá nhỏ nên muốn làm gì cũng kẹt cả. Bên này anh em mình cũng chỉ còn ít thặng. Moa, P, D, N. Moa có gặp P, lúc này nó ốm nhách và hộc hác lắm. S thì nghe được đi Pháp nhưng không chắc lắm. T và D thật tội nghiệp, nghe đâu đã vui thân dưới đáy biển rồi. Ph thì bị nhiều vụ lường gạt, tán gia bại sản. Nói chung, ai cũng bị lường gạt. May thì bị gạt ít, xui xẻo bị nhiều.

Hiện nay moa vẫn làm việc nội sở cũ, vẫn ngồi bàn cũ, không có việc thì tối ngày đọc sách để giết thì giờ, vì bạn bè không còn ai nữa. Moa lúc này buồn, tối nào cũng nhậu li bì, thanh thối quen, hút thuốc khá, lúc trước toa thấy moa dăm có hút thuốc.

Thơ của một A.H.C.C. khác:

Ngoài giờ làm việc, còn trồng thêm khoai sắn, nuôi heo, gà vịt, những

văn sông không đủ. Bên bao vỏ và 2 con mã về Saigòn. Mình vẫn mong có ngày thực hiện được, như câu thơ của Nguyễn Du "Xưa nay nhân định thắng thiên cũng nhiều "

Một người bạn khác:

Đạo này đời sống trở nên khó khăn gấp bội phần năm 1980. Bốn cha con mình không được mua gạo, ăn gạo chợ đen.

Mẹ các cháu bỏ đi. Có lẽ không chịu nổi đau đớn khổ cực trong đời sống hiện tại. Bà ấy bỏ lại đằng sau cho mình quá nhiều say đắng nhục nhằn. Đời sống kỳ lạ lắm Th. ạ. Đi chợ mỗi ngày mình biết rõ giá hàng, họ gia tăng khủng khiếp. Cuối cùng tụi mình chỉ còn có thể ăn dưa chua và rau muống gốc. Và chỉ có thể. Cuối cùng mọi việc cũng qua, nước vẫn chảy dưới cầu, giống đời. Vẫn lưu dư trôi xuôi, về đâu, không còn biết nữa.

Bây giờ câu chuyện mẹ nó ra đi không còn làm cho cha con mình buồn nữa. Nghĩ cho cùng thì cũng chẳng nên buồn. Đôi khi nghĩ không biết có nên cảm ơn lũ khốn nạn đã chia rẽ tình mẹ con của ba đứa con bé bỏng của mình. Mình có thể trong khó khăn tốt cũng tìm ra chân hạnh phúc. Đôi khi chỉ còn mgao ngàn cho tình đời. Mình vẫn sống trong đạo nghĩa và nguyện sẽ chết tròn đạo nghĩa, thế mà, oái oăm thay, lại bị bọn vô đạo ấy làm cho thêm nổi dằng cay. Rất may, chính mẹ nó bỏ đi, chứ không phải mình phụ. Giở đây, ở nước ngoài, có đêm nào bà ấy sực nhớ đến ba đứa con thơ dại mà thở dài chẳng ?!

Còn chuyện nước non. Tâm sự chỉ nửa dây hồ Th. Ở đó Th có nhiều dư kiện để biết về đất nước. Ở đây chỉ có thực tế khó khăn phũ phàng, dễ tiện dập vào mặt hàng ngày. Bao nhiêu hy vọng tiêu tan. Bao nhiêu niềm tin tan lụi. Ta sống như vậy đó Th. Chán chường ngoắc ngoải... Sống thêm thiếp như

trong cơn mộng du chấp chớn mệt mỏi. Lũ dĩ dĩ, lũ dĩ dĩ trôi trong đêm dài đen
đui. Nhắc chí đến lũ đó thì Chúng nó cai trị, nhưng thật ra thì tâm tư tụi
nó cũng rách nát từ bề, e còn tội nghiệp hơn tụi mình nhiều.

Những giọng thù khác:

Từ măm năm nay hình như không có câu chuyện quái dị nào không thể xảy
ra. Cha con tố nhau, Chị em giết nhau, vì chút tiền cơm v.v. Chính vợ ta
cũng có lần tố cáo ta với công an do Th a... Minh không viết thư đề cầu viện
Nghĩ rằng sống chết đều chỉ là hư ảo, và e chừng cũng do trời sanh xếp đặt.
Ta đây sống mà lãnh lấy qua từ hàng hà sa số kiếp xa xăm. Biết đâu mà tính
chuyện trùng phùng! A ha ! Biết bao giờ kiếp này ta thôi lận đận. Uống một
chút "tài tình thiên cổ lụy "

Thở bả cụ 65 tuổi:

" Thuốc gởi về bưu điện là ít bị ăn cắp. Núi hàng ở Tân Sơn Nhất bị
móc, bị cấp trồn trụi cả thùng. Người tử các tỉnh về ăn chức năm chỗ, còn
khó hơn trung tuyến Trưng Nguyên. Đồ mất hết. Chỉ còn có nước nức nở khóc
mà ra về trong đau đớn não nề, biết thừa gởi ai, bên chỗ ăn huệ cuối cùng
được bồi thường 45 đồng chưa đủ $\frac{1}{4}$ tiền đi xe. Đi lính đồ vừa gian nan, chêm
lăn, châu chực suốt ngày, mang đồ ăn thức uống chỗ gọi tên tồn kếp xe pháo
lắm. Có khi đi 4 ngày chưa tìm thấy
đồ phải về chỗ ngày có giấy gọi, lại
mừng hūm mà ra đi, cầu mong đừng ra
ngũ gặp gái.

Thở cô giao:

—Đi Huế Saigōn tiền tàu cao lắm
Giá 105 đồng là chính thức, có giá
đen thì 200 đồng nhưng cũng khó mua
lắm. Đôi lúc nó xet và duỗi xuống dọc
đường vì giấy tờ không rõ ràng hoặc

vì mua giá chợ đen thì khổ lắm. Vừa mất tiền vừa bỏ vợ giữa đường rừng Saigon độ này đất đỏ mà thấy ón. Nhiều lúc chỉ mơ ước chỉ được có khoai sắn ăn ngay hai bữa cho khỏi đói là hạnh-phúc lắm rồi.

Chị đi dạy mà mắt bị mờ đã lâu, nhờ vitamin A Th gởi cho, chị uống mới có 3 viên mà đã thấy sáng hẳn như hồi xưa. Chị cắt để dành không dám uống thêm nữa vì sợ hết đi thì e mù lòa mất. Th cố nhờ nhà văn Ghorghiu khi bị giam tù vì thiếu ăn nên bị chứng thống manh phải chữa thời gian lâu mới lành mắt. Có phải chị vì đói mà lòa mất chăng?

Thở một bần trẻ 30 tuổi:

Bây giờ buồn quá, tôi đã hết buồn. Tôi lấy đạo làm vui. Đạo an ủi tâm hồn đau đớn, đạo xóa tan những uất ức. Vợ tôi cũng tin đạo, hai đứa hướng tâm hồn về dâng tử bi vô lượng, mong sao cõi được những hệ lụy thưởng ngày. Quyền được đói khát túng thiếu đang xé dầy thân thể từng ngày, từng tháng. Không còn hy vọng ở tương lai, không còn hy vọng ở một cái gì nữa, thì dồn hy vọng cho một kiếp sau, khi nhắm mắt, khỏi trở lại làm kiếp người khổ đau. Những dòng thở khác:

! Riêng vợ chồng em tử ngày sanh đứa thứ 2 thì tệ quá. chỉ còn nợ là dặng kẻ mà thôi. Vợ chồng em chạy gạo chạy thuốc muốn không luôn. Đôi lúc nghĩ đến dưỡng cũng, chỉ muốn cùng chồng con ôm nhau ra cầu Bình Lợi để nhờ nước rửa sạch mọi dòn đau thể xác vì đói.

Một cụ 60 tuổi:

Cậu nhận được giấy báo đi lãnh quā các con gởi, phải dậy từ 2 giờ sáng ra đi xếp hàng, đem theo ni-lông để che mưa, bao bố để ngồi. Bởi cơm đi tử sáng sớm, tối khuya về đến nhà. Đã 5 ngày liên tiếp mà chưa lãnh được Minh cầu đau nhức vô cùng. Nhân dân đi lãnh quā ngựa mất oan hận ông trời độc ác. Nắng đốt trên đầu, dưới gió, bụi, khát, đói, cậu ẽ chết vì khổ cực bởi gởi quā các con gởi. Không lãnh thì lấy chi ăn, mà đi lãnh thì khổ quá. Không biết ông trời còn ghét bỏ dân ta đến bao giờ.

Thỏ từ Nhật:

Chúng tôi sống trong trại tỵ nạn đã 3 năm mà không thể vào Mỹ được (thật là mưu sự tại nhân thành sự tại thiên) Số là chúng tôi được tàu Hy-Lap vớt cách Manilla 200 dặm và gởi vào trại tỵ nạn Nhật. Không ai nhận cho đi định cư. Mỗi tháng gia đình tôi 5 người nhận được 500 đô la trợ cấp để chi tiêu đủ mọi thứ. Trong lúc đó ăn Nhật quá mắc mớ. Một ký lô thịt lợn ngon giá từ 30 đến 50 đô. Thịt bò bình dân 20 đồng một ký. 5 đô một ký nhỏ. Xi nê bình dân 1 vé 6 đô, nên ở Nhật 3 năm vợ chồng tôi không dám ăn một miếng thịt bò, xem một phim xi nê. Chỉ ăn trứng và thịt gà loại rẻ tiền. Khó quá tôi phải làm cu li khuôn vác ngày 8 tiếng mỗi tháng lãnh được 300 đô. "cái học ngày xưa lối thời rồi anh Th ạ."

Một bạn trẻ khác viết:

Anh Th anh có còn nhớ câu nói "Lũ ác quỷ ma vương có bao giờ tồn tại lâu được". Tôi vẫn tin tưởng một ngày tàn của bạo chúa. Tần-Thi-Hoàng cũng không quá đến hai đời. Đời lúc tôi muốn bắt chước Kinh-Kha, cầm dao đâm lũ tàn bạo. Đời lúc máu tôi cũng sùng sục sôi. Tôi vẫn còn nhớ lời anh khi nằm trên cổng trường vào buổi trưa. "Ngày xưa, Lưu-Bang chỉ là một đình trường, mà vĩ dân đứng lên diệt bạo quyền, dựng nghiệp lớn. Lưu-Bị cũng chỉ là một kẻ dật chiêu quên, dẹp loạn làm nên sự nghiệp. Thế thì trong chúng ta ai mà chẳng làm được, có chăng là dám hay không mà thôi". Sao anh lại bỏ đi! Anh hết tin lời anh nói rồi sao. Tôi vẫn tin tưởng. Trời đất có lý tuần hoàn. Nắng, mưa, xoay vần. Ngày mai, tôi tin tưởng rằng sẽ có một Lưu Bang tử long dân đứng lên...

..... thỏ này tôi không biết có đến anh hay không. Nhưng tôi đã cười rồi thì đâu sợ lở!

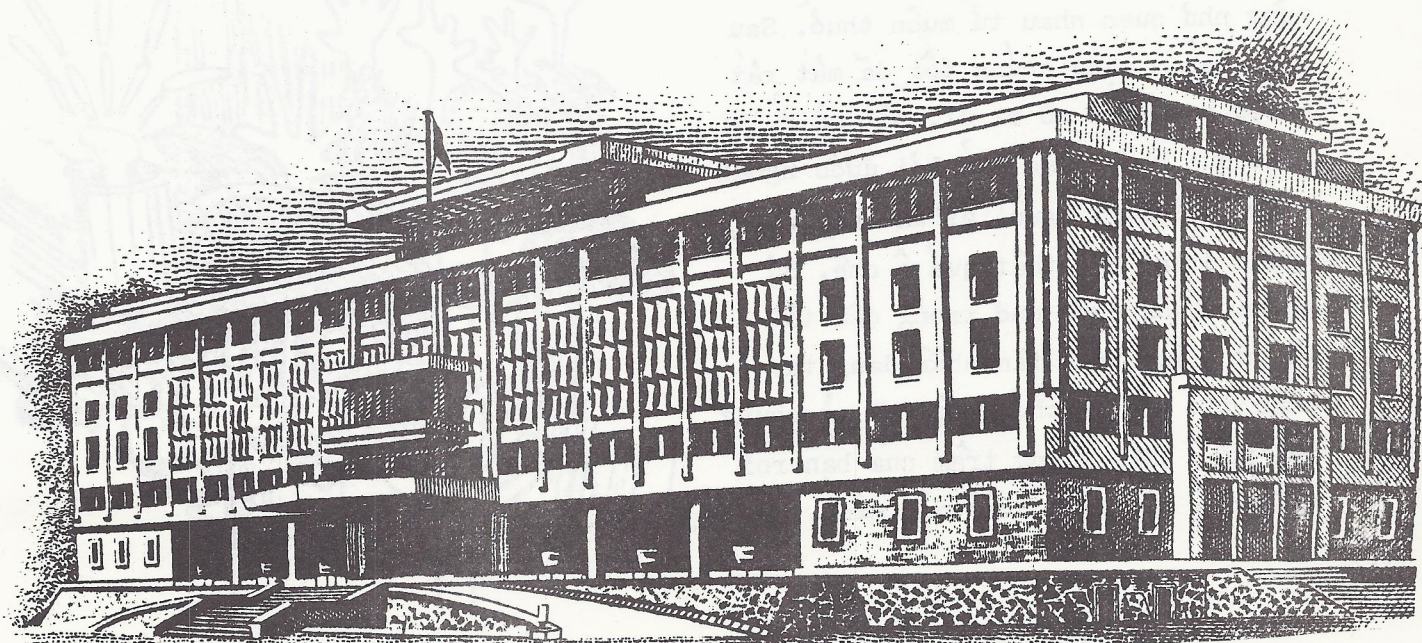

Những giọng chữ khác:

Ở bên đó, anh đừng quên bà con họ hàng đang đợi khổ nơi quê nhà. Nhưng món quà anh gửi về, không phải là tình thương gia đình, mà là tình nhân loại nữa, nó vĩ đại lắm, nó làm cho mẹ anh chiều nay đỡ đợi khát xôn xang đầy vò, làm em anh đủ sức đạp xe đến sở làm xa xôi, làm gia đình anh thêm thuận hòa ấm áp bởi không dành dặt nhau vì miếng ăn. Quà của anh gửi về là thuốc tiên giúp cho ba anh vui sống và quên bớt những đớn đau tinh thần. Bên này khó quá, tình bà con phai nhạt dần. Ở cách nhau chừng cây số mà hàng năm không gặp nhau. Vì kinh tế, ít ai thăm viếng hỏi han nhau. Khó lắm. Chưa bao giờ tình người lại lẻo thê thảm như lúc này. Đó là độc lập, tự do và hạnh phúc trong thiên đường. Đó là lời hứa hẹn thiêng liêng cho hàng triệu năm mô tức tuổi chết giữa rừng sâu trong 30 năm dài lận đận.

Chép những giọng thổ đến đây, tim tôi như tan vỡ, mắt tôi như mờ lè. Tôi chép ra để anh em bạn bè chia sẻ một chút tình quê hương. Mong rằng đừng ai quên quê nhà đang đau khổ.

AH. GHI NHỮNG GIỌNG TRÊN ĐÂY, ĐỒNG THỜI
GỬI BÀI "TÔI ĐI TÌM VIỆC" KHẢ DẠI, NÊN KHÔNG
THẺ ĐĂNG KÝ NÀY. XIN THÔNG CẢM. LKT.

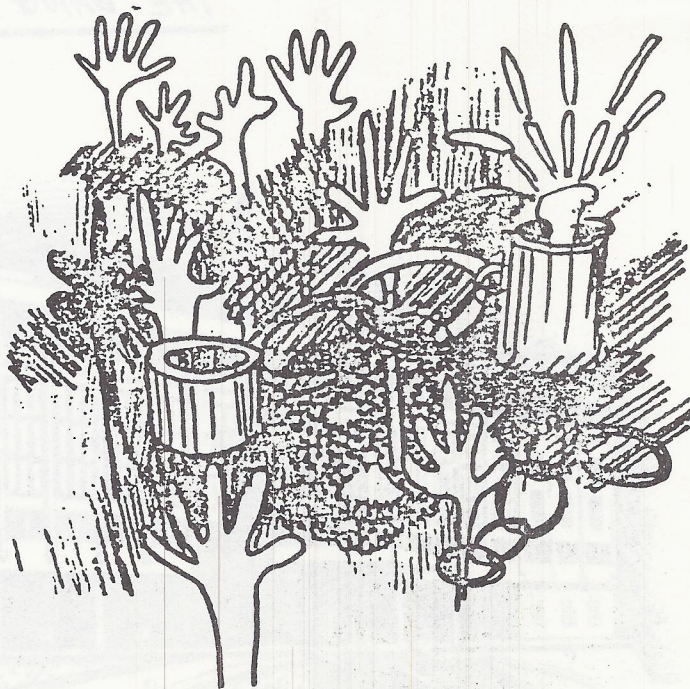
HỮU BẰNG TỰ VIỆN PHƯƠNG LAI

(Thắp một nén nhang cho gia đình Anh Chi
Nguyễn Xuân Phương và Trần Hữu Lai)

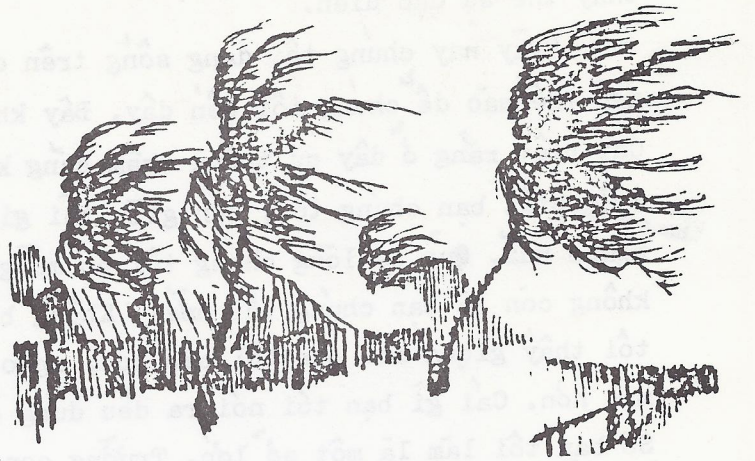
Đó là câu thơ nôm cổ mà tôi đã tình cờ đọc được. Đó cũng là đầu đề một bài viết của nhà văn Bác Học Toàn Phong Nguyễn Xuân Vinh. Câu thơ rất hay, mà nghĩa của nó lại càng hay hơn. Từ thuở thiếu thời cho tới lớn, chúng tôi sống cho bạn vì bạn cho nên câu thơ trên là một thích thú đối với tôi. Có những người bạn từ phương xa đến viếng, đối với tôi là một niềm vui lớn. Tôi có những người bạn rất thân, rất giàu và tôi cũng có những người bạn cũng rất thân mà rất nghèo. Tôi có những người bạn thân thì thật thân, nhưng có khi hàng vài năm chưa gặp nhau một lần, nhưng lòng thì vẫn theo dõi nhau, nhớ nhau mà sẵn sàng chia sẻ những vui buồn, hoạn nạn. Lớn lên đi lấy chồng, chồng tôi lại là một người rất quý bạn, vì thế mà chúng tôi lại càng có nhiều bạn hơn.

Chúng tôi sống với bạn, thường bạn, thường bạn còn nhiều hơn, sống, thường và hiểu người thân trong gia tộc. Ngay nay mừng rằng chúng tôi không còn có bạn nghèo mà chỉ có chính chúng tôi nghèo và cũng nhờ nghèo như thế, chúng tôi mới hiểu thế nào là lòng bạn.

Chúng tôi có không biết bao nhiêu kỷ niệm vui với bạn. Lúc sông ghềnh, lúc núi biếc. Nhà chúng tôi lúc nào cũng mở rộng cửa để chào đón bạn. Có những người bạn tìm đến qua 1 người bạn khác, nhưng chúng tôi vẫn tay bắt mặt mừng như quen nhau từ muôn thuở. Sau cuộc cách mạng chúng tôi đã mất rất nhiều bạn. Một số ra đi, một số ở lại thật quả không sao trả lời được ngoài 2 chữ số mạng. Người đi đã dành mà người ở lại thì thật quá ế chế. Sự sợ hãi luôn chực chờ trong đêm tối và sự thẳng thắn tàn nhẫn đang tay chào đón bạn bè chúng tôi và cả chúng tôi nữa. Nhìn thẳng thắn của bạn rồi ngấm đến sự thẳng thắn của mình, mới

lòng chợt nghĩ đến gia đình một người bạn khác. Giả tử anh, vĩnh biệt anh, anh 1. Dầu sao thì anh cũng còn có một năm mô, còn có những vạnh khăn tang, còn có những giọt nước mắt, còn có đông đảo bạn bè tiễn đưa, còn có hoa có lá, có cả một nghĩa trang đẹp để vây quanh, chứ còn gia đình anh chị N. X. PH. thì... không, bạn chúng tôi cũng có 1 năm mô, đó là lòng biển xanh. Mô

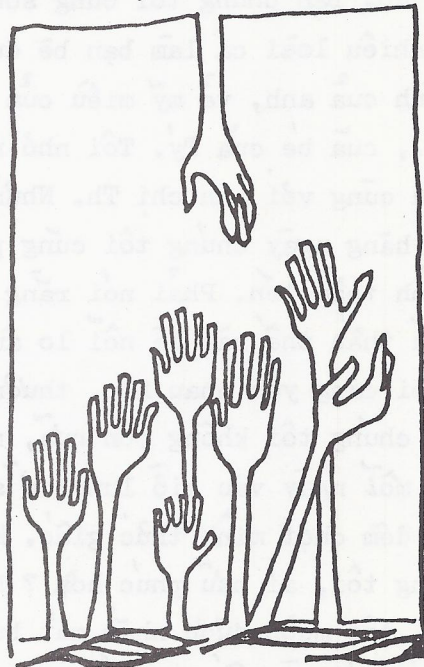
bạn tôi đó. Bạn chúng tôi cũng sống biển lành nhạc, có bọt biển lành hoa. Và có bao nhiêu loài cá lành bạn bè đưa tiễn. Tôi nhớ bạn tôi vô cùng. Giường mặt hiên lành của anh, vẽ mỹ miều của chị. Những mái dầu xanh vô tội của Q.Gi., của K.K., của bé của Ty. Tôi nhớ những buổi côm thân mặt chúng tôi chia xẻ cho nhau cùng với anh chị Th. Những lo lắng, ưu tư mà chúng tôi gặp phải. Gần như hằng ngày chúng tôi cũng phải gặp nhau, trao đổi những tin tức, những toan tính thậm lén. Phải nói rằng có sống, thực sự sống sau ngày Cách Mạng, mới hiểu thấu thế nào là nỗi lo âu, sự sợ hãi và căng lo âu, căng sở hãi, chúng tôi càng yêu nhau hơn, thương nhau và giúp đỡ nhau nhiều hơn. Ngay nay thì bạn chúng tôi không còn nữa, nhưng chúng tôi vẫn nhớ đến anh, mỗi anh về với tôi mỗi ngày vào giờ lunch ở sở. Tôi vẫn cầu nguyện cho gia đình anh vào lúc nửa đêm chợt mình thức giấc. Không biết giữa cái chết của bạn và sự sống của chúng tôi, ai hướm phúc hờ? Nhưng quả có nhiều lúc tôi muốn được chết như bạn, tôi muốn được nhắm mắt buông xuôi vĩnh viễn. Có phải vì hèn nhát không dám tự tìm lấy hay cái gì đã giữ tôi lại đây. Nói chôn mà tôi thấy vui ít mà buồn nhiều này. Nói chôn mà tôi thấy đầy đầy những tráo trở, những phản trắc nhỏ nhen???

Chúng tôi có những người bạn gửi cho chúng tôi những lá thư tử nói chôn ngục tù tằm tôi ở miền Bắc để gửi gắm vợ con đang đói khổ ở miền Nam. Chúng tôi có những người bạn gửi cho chúng tôi những lá thư tử 1 nơi chốn xa xưa huy hoàng của Sài Gòn hoa lệ để xin cầu viện. Không phải là quần là vải là sồn là phân để đổi gạo mà là những viên thuốc độc. Phải rồi, sống mà cực nhục quá, chết có lẽ dễ chịu hơn. Tôi nghĩ thế, nhưng tôi đã không gửi thuốc cho bạn như thư yêu cầu mà tôi gửi những gói quà và nhất là những lời an ủi nhiệt tình. Bây giờ bạn của chúng tôi bên kia bờ đại dương đã lấy lại được phần nào tinh thần và kiên nhẫn sống, dầu rằng sống nhục để cho 1 ngày mai,

thấy thế sự đảo điên.

Ngày nay chúng tôi đang sống trên đất Mỹ. Trời Phật đã đưa đường dẫn ngõ thế nào để chúng tôi đến đây. Đây không biết có phải là may mắn không? Chỉ biết rằng ở đây sự thăng trầm cũng không kém phần chua xót. Chúng tôi được biết bạn chúng tôi, bạn giàu thì giàu thêm, mà bạn nghèo thì không còn nghèo nữa. Qua là lòng chúng tôi có mừng cho bạn, nhưng buồn là bạn chúng tôi không còn là bạn chúng tôi nữa. Không biết cái gì đã biến đổi bạn tôi? Vì tôi thấy giọng nói bạn tôi cao hơn, ngạo nghễ hơn, bạn tôi nghiêm trang đạo mạo hơn. Cái gì bạn tôi nói ra đều đúng cả. Khu nhà bạn tôi ở là khu sang. Sở bạn tôi lắm là một sở lớn. Trường con bạn tôi học là một trường chỉ có Mỹ trắng mà không có Mỹ đen. Có lẽ khi nói như thế chắc hẳn bạn tôi quên mất câu "mặt trắng mà lòng đen" chẳng? Và bình thường bạn tôi vốn rất giản dị, ngày nay bạn tôi rất kỳ lưỡng và thận trọng trong việc giao thiệp.

Bạn chúng tôi cho biết rằng bạn của bạn chúng tôi là Thượng-Nghi-Sĩ, Dân Biểu, nghĩa là hạng trí thức khoa bảng sang trọng. Chúng tôi ngẫm nghĩ lại mình, sợ bạn xấu hổ với bạn bè rằng có 1 người bạn như chúng tôi, nên không dám đến và từ đây chúng tôi cũng không thấy bạn gọi điện thoại hay viếng thăm chúng tôi nữa. Chà bù ngày xưa ngày xưa ngày nào bạn chúng tôi cũng đến thăm chúng tôi.

Trời hôm ấy âm u như sắp có 1 trận mưa lớn. Khi hậu CA là như thế. Mưa nắng bất thường như lòng bạn chúng tôi. Chúng tôi bước chân vào nghĩa trang F.L. thì trời đang lộng gió. Chúng tôi đến đây để tiễn một người bạn vừa nằm xuống trong một tai nạn xe hơi. Bất hạnh đã đổ xuống gia đình bạn, khóc liệt đến độ không ngớt. Chúng tôi bước những bước chậm rãi đi vào lòng nghĩa trang mà tâm hồn nặng trĩu. Cuộc đời là thế đó ư? Nghĩa trang trưa hôm ấy buồn và đẹp như một goá phụ mà bạn tôi đang nước nỡ khoác vãn tang trắng. Tôi nắm chặt tay chị mà không biết nói thế nào để an ủi vì tôi biết rằng tất cả những lời nói lúc này đều vô ích. Chúng tôi tự như sẽ đến thăm chị vào 1 dịp khác. Tôi cầm một cành hoa nghiêng mình trước mộ bạn già tử lần chót,

vì biết đâu rằng ngày mai ấy chẳng đến trong tương lai gần và cũng biết đâu rằng ngày mai ấy vĩnh viễn không bao giờ đến.

Riêng chúng tôi mặc dầu bạn đã dạy cho chúng tôi những bài học, mà bài học nào cũng giá trị như cấp bằng Đại Học, chúng tôi cũng vẫn tận tụy vì bạn những người bạn mà họ đang cần đến chúng tôi. Thì ra đã là bản tính thì khó mà thay đổi được. Nhưng chúng tôi không bao giờ hối hận những gì đã làm cho bạn vì bạn. Trồng cây ngọt ắt phải hái trái ngọt, nhưng nếu trái có chua, chẳng qua đó là cái nghiệp mà tôi đã nợ từ kiếp trước. Há không phải là luật vay trả của thuyết nhà Phật đó hay sao? Ý nghĩ ấy đã giúp tôi quên hết, xóa bỏ hết và đó cũng là 1 an ủi, một khích lệ cho chúng tôi trong đoạn đường dài mà chúng tôi đã và đang đi. Đoạn đường đầy gai chông và nhọc nhằn vất vả. Thượng Đế sẽ phù hộ cho chúng tôi.

Chúng tôi cũng có những người bạn xa lạ, những gặp nhau thân nhau, giúp đỡ chia xẻ với nhau, vì cũng đã từng kề cận trong gang tấc với đời, với khát và với nỗi chết đang chờ ở bên cạnh. Chúng tôi cũng có những người bạn xa lạ từ ở năm châu bốn bể, vượt mọi sông gió trùng dương đến đây, tình cờ gặp được nhau, nghèo như chưa có ai nghèo hơn, nhưng hiểu nhau và tận tụy vì nhau như tri kỷ.

Chúng tôi cũng có những người bạn tuổi có già đi mà lòng thì thật trẻ trung. Nhìn bạn cười nói vui vẻ, chúng tôi muốn bắt chước bạn. Nhưng có lẽ ế chế cũng lắm và thăng trầm cũng nhiều cho nên chúng tôi cảm thấy mình già đi nhiều chăng? Già từ thế xác lẫn tâm hồn.

Và điều ao ước của chúng tôi là một ngày nào đó, được trở về nơi chốn tôi sinh ra và lớn lên. Tôi muốn được nhìn lại những người thân thuộc, nhìn lại những bạn bè xưa, nhìn lại giang sơn gấm vóc. Và sau cùng là được chết ở đây, trong lòng đất thân yêu của cha, trong tình quê hương ngọt ngào của mẹ.

California cuối đông 1981

B.D.C.M.

Mục Bồ-tát Danh sách, vì chưa được
Kiêm kê đầy đủ, nên xin sẽ đăng
vào số 21, chung với bản Danh-sách
đầy đủ AH. Xin Các bạn Cảm phiền.
B.P.T.

T H Ò T H Ầ N...

LỤC VI LÍNH PHƯỜNG
#####(Trích "Lá Thủ Bồ-Lão" số 7 phát hành tại Canada
để kính tặng các Bồ Lão Ái-Hữu Công-Chánh)T.S.H.

Tuổi già hay lẫn-thẩn,
Cứ thấy bệnh triền miên,:
Xương cốt đau liên liên,
Nước lưng rồi mới căng,
Tai ù, đầu choáng-vàng,
An uống chẳng thấy tiêu,
Ban đêm ngủ không nhiều,
Mọi mê không muốn dậy,
Người bần-thần...sao ấy,
Bại-hoại cả tứ chi,
Và thêm...những gì gì...
Lúc nào cũng thấy bệnh !

Mấy thầy lang lệnh-khệnh
Thu tiền Cu cát bank,
Ba thứ thuốc nhĩ-nhặng
Khoa trưởng là số-dzách.

Giờ, nhà cháu xin mếch
Một Linh Dược...diệu kỳ,
Chứa trị rất ...lắm lý,
Gia truyền từ...Bành Tổ !
Bằng ngàn thang thuốc bồ,
Bằng vạn củ nhân sâm,
Dùng cao,quê ... cả năm,
Cũng còn thua Linh Dược.
Thuốc này muốn là được,
Chẳng phải mất tiền mua
(cứ coi như của chùa)
Xài bao nhiêu mặc ý.
Thuốc này không có "ky"
Nam nữ đều xài chung,
Tuổi trẻ, nếu muốn dùng,
Tout le monde' đều good.

Giờ, xin kê TOA THUỐC :

Thứ nhất : Vi VUI TƯƠI .

Vi này tùy từng người,
Bỏ đi : buồn, lo nghĩ,
Bỏ đi - đừng rầu-rĩ,
Bỏ đi : tính giận hờn,

Bao thù oán tha luôn,
Lấy ân mà báo oán
Để lòng không oán thán,
Để trí được thanh-thỏi,
Miệng nở duyên vui cười,
Tâm nồng hương hoa Tết.

Vi thứ hai - hơi mệt :

TẬP THỂ DỤC MỖI NGÀY.

Giờ đều-dần chân tay,
Cong mông rồi uốn ngực,
Buổi mai khi vừa thức
Hít thở ngực căng phồng
Cho khí huyết lưu thông,
Cho tinh thần sảng-khoai,
Bắp thịt khỏi tê dai,
Tiêu hoá cũng dễ-dàng,
Cơ-thể lại nở-nang,
Già: càng gân càng dẻo.

Vi thứ ba công hiệu :

LÀ NANG TÂM mỖI NGÀY,

Ngâm nước nóng càng hay,
Không chết đầu mà sợ,
Bì phu được dễ thở,
Nội tạng sẽ cường-cưỡng,
Cu ông sẽ khỏe đương,
Còn cụ bà âm thịnh,
Sẽ thấy mình vui tính,
Sẽ thấy đôi nở hoa,
Sẽ thấy mình chưa già,
Còn "dzón" hơn lũ trẻ.

Vi thứ tư rất dễ :

GIỮ ĐIỀU ĐỘ cho quen.

Muôn sức khỏe lâu bền,
Đừng có gì thái quá;
Thái quá mau sinh họa,
Tồn thọ dễ như chơi,
Hóa nên uống một đôi
Vi ham mê quá độ !
Giữ điều độ hơi khó,

Vi là phải nhin thềm,
Có lúc phải kiêng khem,
Cái điều thềm nhớ rỗi.

Vi thứ năm là phải

TAO VIỆC LÀM CHO VUI.

Cả ngày chờ năm vui,
Sinh bình là cái chắc.
Chân tay cần cất nhắc,
Trí óc cần suy tư,
Cơ-thể khỏi mệt đừ
Vi uốn thân uốn xác.

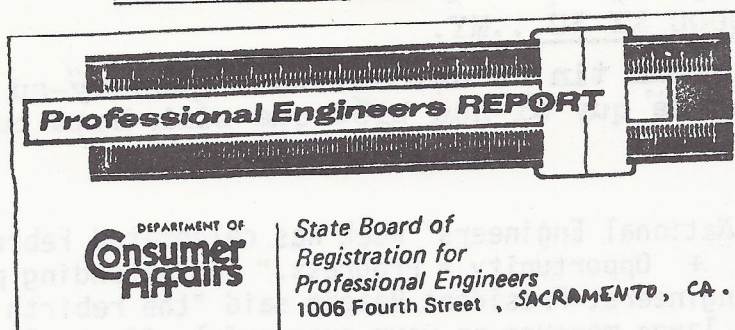
Vi thứ sáu hơi khác :

LÀ KIÊM BÀN TÂM GIAO.

Lúc nói chuyện tâm-phào,
Khi đối trao tâm sự,
Hoặc bàn văn, thi, phú,
Hoặc chính chị chính em,
Chuyện eo-phe, phứt-ten
Chuyện nấu ăn, chợ búa..
Bàn đồng trảng, đồng lúa,
Bàn đồng khí, đồng thanh
Thật đẹp như bức tranh,
Giữa cộng-đồng xã-hội !
Nhưng phải tránh cái tội
Bởi móc chuyện người ta,
Hoặc nói gán nói xa
Đem pha hay trách móc,
Nói những điều "xóc óc"
Gây tủi nhục đối phương,
Rồi vô ngục đường đường
Tự cao và tự đại.

* Toa thuốc này vô hại,
Lại kiên hiệu khôn lường,
Lục vi tạo linh phường,
Chẳng hoàn đồng cái lao,
Nhưng chắc rằng sẽ tạo
Tuổi Thọ nét thắm duyên.
Nhân khai bút Minh Niên
Tặng Phụ Huỳnh Bồ Lão.

(Seattle, Xuân TÂN DẬU)
Lang băm TUẤN VIỆT

EIT RESULTS APPROVED

At the January 1981 Board Meeting, the board approved the results submitted by the National Council of Engineering Examiners (NCEE) of the Fundamentals of Engineering Examination conducted in November 1980. A tabulation of pertinent data is shown below.

		Total	Pass	Fail	Mean Score	% Passing
ABET	4 yr. Eng.					
Accredited*	Examinees	1,377	992	385	74.01	72
ABET	4 yr. Eng. Tech.					
Accredited	Examinees	114	48	66	67.52	42
Non-ABET	4 yr. Eng.					
Accredited	Examinees	177	79	98	69.25	44
Non-ABET	4 yr. Eng. Tech.					
Accredited	Examinees	33	11	22	66.54	33
Non-Graduates		307	111	196	67.84	36
Total (California)		2,008	1,241	747	72.12	61
Total (U.S.)		13,385	8,668	4,717	72.36	64

*Effective January 1, 1980, the "Engineers Council for Professional Development (ECPD) was renamed the "Accreditation Board for Engineering and Technology" (ABET).

In its continuing effort to improve its examination process, the NCEE appointed a twelve member Ad Hoc Committee to establish a rationally based and legally defensible minimum passing standard. Members of this special committee were selected to provide as representative a group as possible in terms of their experience in engineering, age, sex, ethnic background, areas of specialization, and the types of engineering practice in which they are engaged: consulting, industry, construction, and engineering education.

In order to determine the number of questions to be answered correctly on the November 1980 examination, the committee reviewed the purpose of the examination, defined the minimum acceptable performance, and evaluation the difficulty of the new examination with reference to the minimally qualified examinee. Members of the special committee judged each test question in terms of likelihood that a minimally competent examinee would answer it correctly. This information resulted in a cut-off score based on the degree of mastery of examination content which a minimally qualified examinee should possess. The minimum passing score was set at a converted score of 70 for the total examination, with the remaining raw scores linearly converted to a scale ranging from 0 to 100.

In future administrations, the statistical procedure known as equating will be used to maintain the same minimum passing standard. Results of the equating study will be reviewed by NCEE for approval prior to application of the minimum standard to each new form of the examination.

TIN TỨC ĐÓ ĐÂY

* ĐẠI HỘI TOÀN QUỐC KỸ SƯ...MỸ.

Dưới đây là bản tin về đại hội toàn quốc Kỹ-sư Mỹ năm nay, xin trích đăng để quý ái-hữu biết qua sinh hoạt của các đồng nghiệp Mỹ.

Engineers' Week: The 31st National Engineers' Week was celebrated February 22 - 28 under the theme, "Engineers + Opportunity = Progress." In extending personal regards to America's professional Engineers, President Reagan said "the rebirth and revitalization we all seek depends in large measure on your successful efforts." As traditional, the San Francisco Bay Area Engineering Council sponsored a banquet honoring those high school students who are the most promising engineers of the future. The 11 winners received scholarships ranging from \$600 to \$2,500.

Guest Speaker was Cornell C. Maier who is an electrical engineer and Chairman, President and Chief Executive Officer of Kaiser Aluminum & Chemical Corporation of Oakland. In his address, "The New Battlefields of the Eighties," Mr. Maier covered four major points:

Engineers must become involved in new coalitions between old adversaries to meet the challenges of our imposing problems.

Business and industry leaders must stand and fight in the cities, because our country will not be healthy and vibrant unless our cities are.

Engineers "must insist that the 'politics as usual' approach be set aside in making the critical decisions which will restore a sound economy to this country in the Eighties."

Engineers, as business leaders and citizens, must discard the low profile philosophy and learn to speak to the public through the media.

* DỮ LUẬT BUỘC CÁC TỔNG GIÁM-ĐỐC VÀ GIÁM-ĐỐC CÔNG-CHÁNH CA-LI PHẢI CÓ BẰNG P.E.

Câu chuyện xảy ra từ năm ngoái, khi Bà Andriana Gianturco, TGD C.Ch. Ca-Li cử 2 ông Phụ-tá Hành-Chánh giữ chức-vụ Giám-đốc C.Ch. Khu 1 và Khu 2 (cả 3 người đều không có bằng Kỹ-sư), làm Hội Kỹ-sư Chuyên-nghiệp Ca-li...tá hoá tam tinh...vác đòn kiện lên Quốc-Hội Ca-li và Tòa Thượng-Thẩm với lý do "bảo-vệ quyền-lợi của người tiêu-thụ. Tòa chưa xử, nhưng trên pháp-lý không có luật nào cấm cả. Do đó Thượng Nghị-sĩ Alfred Alquist (D. San Jose) vừa rồi đã đệ trình quốc-hội Ca-li dự án luật khẩn cấp số AB 440, buộc các Tổng Giám-Đốc và Giám-Đốc Công-Chánh phải là kỹ-sư chuyên-nghiệp (Registered civil engineer). Thật là quá sức "Dám chủ pháp trị"!

* **KỸ SƯ MỸ CHÒI NGỌT.** Ông già Kỹ-sư Bechtel Sr. ở San Francisco vừa xây tầng trưởng đại-học Berkeley một trưởng Công-Chánh với học cụ tối tân để thay thế trưởng cũ. Lúc mới đến định cư ở S.F. (1931) ông khởi đầu sự nghiệp cung-cấp vật liệu làm đường Grand Avenue ở Oakland, đến nay già-tải vào khoảng sáu trăm triệu đô-la, đứng vào hàng thứ sáu, nhưng người giàu nhất nước Mỹ.

(T.S.H. ghi chép)

Đồ Dạt

CHUNG VUI

- Anh Nguyễn Thành Thiết. ở St.Louis(Miss) vừa diện thoại cho hay là anh vừa đỗ Ms về Civil Engineering và đang chuẩn bị lập cơ sở Consulting Eng. Trước kia ở VN anh Thiết đã có lập hãng VN Design. Qua Mỹ năm 1978 và bắt đầu học lại 1979. Anh Thiết có nhà ý giới thiệu cho anh em nếu muốn vào Was. Univ. ở St.Louis để tiếp tục học MS.
- Anh Ngô Năm đã đỗ MSCE - EIT và PE.
- Anh Trần Quý Minh đã đỗ MSCE - EIT.
- Lê Tường Khánh đã đỗ PE.
- Nguyễn Ngọc Khiêm đã đỗ PE.
- ... Sau đây xin nhờ anh chuyển lời anh em AHCC San Francisco lên là thư là chúng tôi rất lấy làm vui mừng được tin anh Phan Đình Tấn đậu EIT, anh Ai Văn đậu Structural Engineer(SE), anh Nguyễn Đình Đạt đỗ PE.(Trần Sĩ Huân)
- Anh Phan Viết Hoàng đỗ PH.D(từ 2 năm trước)
- Anh Vũ Kim Chu đỗ EIT và PE.
- Trích bản tin của "Liên Hiệp Việt Kiều Canada". Tin Calgary. Sau những năm vừa dùi mài kinh sử vừa đi làm, anh Đoàn Hữu Khải, một cựu Kiến-Trúc-Su tại VN đã vừa trúng tuyển khi thi tái thăm định văn bằng KTS của KTS đoàn Alberta. Anh Khải là người VN đầu tiên tại Alberta và có lẽ cũng là lần đầu tiên tại Bắc Mỹ đã trúng tuyển kỳ thi này về ngành Kiến-Trúc...
- Anh Lê Đức Ngã đỗ MS tại Texas.

* Về mục "đồ dạt" ban phụ trách có thể có nhiều thiếu sót không ghi đầy đủ lên bằng vàng các AH đã "đăng khoa" vì không thể có tin tức đầy đủ. Xin các bạn bỏ tức giận. Ban phụ trách xin thay mặt các AH dân anh có lời khen và mừng cho các bạn đã đỗ đạt và đối với các bạn đồng trang lứa hoặc đàn em, hoan nghênh sự thành công của đồng nghiệp và dân anh.

BẢN TIN

AH. LOUISIANA

① New Orleans đã được tăng cường thêm 2 ANOC:

- Anh Trần Văn Hoành (COHK) từ Illinois xuống đây làm việc cho hãng JAMES M. MONTGOMERY Consulting ENGS., cũng một tên hãng với Đồng-Sĩ-Khiêm.

- Anh Trần-Thanh-Liêm (TOGC) từ Minnesota mới xuống làm việc cho hãng MINORITY ENGINEERING LOUISIANA kể từ ngày JUN 1st 1981.

Đặc biệt là các anh này đã được welcome đến đây nhận việc trước rồi mới có interview chiều lễ sau. Lý do... tại sao? Bạn nào cần biết rõ hơn xin hỏi anh Thổ-công L.T. TRANG.

② Bạn Huỳnh-Văn-Ấn (TKKL) sau hai lần thăm viếng New Orleans, đã có ý định kéo cái "rổ-mọc-mỏi" từ SOUTH CAROLINA về đây làm việc ở JEFFERSON PARISH. Vì bạn đã có RE nên phải qua thủ tục bình thường... application, rating, interview... NEW ORLEANS và FRENCH QUARTER đang chờ welcome bạn như dịp MARDI GRAS vừa qua !

③ Anh chị Bảnh đang trồng "một cây Gia-đình lớn" tại New ORLEANS:

- Con trai đầu là BỬU (CE) và gia đình đã dời từ MOBILE về đây làm cho hãng MODJESKI & MASTERS.

- Con trai thứ ba là BẮNG (EE) đã từ ALABAMA về đây làm cho hãng LITTON.

- Con trai thứ hai là BÀ (EE) cũng đang chuẩn bị di cư từ miền Bắc LOUISIANA xuống làm việc ở đây... cho đông đủ luôn.

- Con gái thứ hai là BẠCH, vừa mới tốt nghiệp MS về Chem. ENG. ở TULANE, đã ra làm việc với hãng PROCTER & GAMBLE... chỉ cách xa nhà có hơn 5 miles.

④ Châu Titi-Quang, con gái đầu của anh chị Hoàng-Ngọc-Ấn, mới đậu BSCE ở NCSSU, đã về làm việc với LOUISIANA Dept. of TRANSPORTATION tại NEW ORLEANS kể từ JUN. 1st 1981.

Nhìn chung, cái mục 1, 2, 3, và 4 nói trên chứng tỏ NEW ORLEANS đang có khả năng thu nhận rất nhiều chuyên viên và kỹ sư... có thể vì Hải-Cảng New Orleans đang trên đà phát triển và đặc biệt là nơi đây đang xây cất nhiều cơ sở cho HỘI-CHỢ THẾ-GIỚI WORLD FAIR vào năm 1984.

(Xem tiếp trang 62)

Chú Tiến

- Anh Trịnh Thành. (tại Galang, Indonesia). Trước nhất cho tôi gửi lời hỏi thăm và chúc sức khỏe tất cả AH, nhất là các dân anh, các bạn bè ở TCKL và các bạn đồng khóa 1967. Theo ý kiến của tôi, một AH ở hải đảo, thì LT AHCC là một quà tinh thần rất hữu ích, ngoài nội dung hữu ích có lợi cho mình sau này, một người ở hải đảo rất vui mừng khi nhận được thư bất cứ của ai khác, nhiều bạn bè không phải CC cũng dành nhau mượn đọc. Ngoài ra tôi cũng xin thông báo LT AHCC rõ tôi rời VN ngày 3/10/80 với 1 đứa con nhỏ 5 tuổi. Lúc tôi rời VN thì các anh:
 - Huỳnh Tấn Khiêm, Đoàn Xuân Đình (KL) đã vượt biên lâu rồi mà không có tin tức.
 - Trần Nhữ Thông (KL) cũng đã đi mà chưa thấy đến.
 - Lê Thanh Trinh bị bắt lần thứ 2, chưa được thả.
 - Trần Minh Đức (KL) đã bị bắt (vượt biên) chưa thả.
 - Đinh Quang Bảo (KSCC khóa 67) bị bắt (vượt biên) chưa thả.
 - Đinh Quang Ngọc đã đi không thấy tin tức.
 Lúc tôi rời VN thì anh Tô Tiến Tung vẫn còn ở lại. Anh Lữ Phụng Tiên đã nghỉ việc. Anh Huỳnh Công An và Phùng Đức Bằng vẫn còn làm việc.
 - Các anh Diệu, Khôi, Mỏ, Lê, Quyên vẫn còn làm ở TCKL nay đổi là khu đường bộ 6. (Có tin là Anh Diệu về hải trí rồi)
- Anh Phan Khắc Thành... Anh em Công Chánh đoàn kết lúc ở quê hương cho đến lúc chạy ra nước ngoài cũng vậy, tôi hết sức mừng rỡ. Trong lá thư tháng 11/80 tôi được thấy tên các G.Sư Lê Sĩ Ngọc, Tạ Huyền, Phạm Hữu Vĩnh là thầy dạy khóa tôi và bạn Phan Quang Nam và Trường Quang Tịnh là bạn đồng khóa 1961 của tôi. Để tỏ tình đoàn kết trước sau như một yêu cầu bạn vui lòng cho tôi gia nhập hội AHCC VN... Cho tôi xin gửi lời thăm các thầy và bạn nói trên.
- * Anh Trương Đình Huân. Tôi ở Senegal nay đã hơn một năm rồi. Mau thật. Đến tháng 5/81 tôi sẽ đi R + R 4 tuần ở Âu Châu (Pháp) để thăm bà con, 2 tuần ở Hoa Kỳ (CA) để dự lễ ra trường của các cháu, một cháu ra BS (majors: Math + French) và 1 cháu Mechanical Eng. Sau đó lại qua đây kéo cày... Tôi có ý định viết một bài về Senegal và vài chương trình viện trợ ở đây để anh em coi chơi cũng như để báo tin nhu cầu chuyên viên, nhưng vẫn còn bạn nên xin hẹn thư sau...

-- Thư của anh đến thì lá thư số 19 đã ra rồi nên nay mới trích đăng. Thà chậm còn hơn không, cũng như bài về Senegal anh định viết, có chậm cũng rất hoan nghênh. Nghe anh về thăm nhưng chắc là không có ngày giờ để về Miền Nam Cali thăm anh em.

* Anh Nguyễn Danh Vang. Hôm qua nhận được lá thư AHCC đặc biệt Xuân Tân Dậu. Kịp thưởng thức giao thừa với món ăn tinh thần thịnh soạn này. Xin cảm ơn các anh... Thấy các anh em ở CA, LA, TX, Virginia... sinh sống theo từng cộng đồng ở mỗi vùng, tôi thấy thích quá, lại được học hỏi kinh nghiệm trong tình bằng hữu tha hương thật là thoải mái. Ở PA chỉ có tôi và anh Kiều, 2 người chẳng làm gì được, thành ra tôi cũng dự định move về phường nào có đông anh em để tham gia Cộng Đồng Công Chánh cho xôm trò... Ngoài ra ở đây còn kẹt vấn đề kiếm Kỹ Sư PE thuộc PA 5 người để giới thiệu mới xin thi PE được...

- Anh gặng qua CA thăm 1 chuyên đề cho rõ sự tình mà quyết định việc move (di cư lần thứ 2) cũng rất quan trọng cho tương lai mình.

* Anh Lê Đức Ngã. Tôi cố gắng phổ biến những gì tôi được biết để giải đáp 1 số thắc mắc của anh em AH về học và thi cử ở Mỹ. Mong anh tùy nghi sửa đổi và cho đăng nếu có thể được. Xin tin anh rõ là sau khi tốt nghiệp MS ở Texas tôi hiện làm cho Bechtel Power Corp. ở San Francisco.

- Hoan nghênh sự cố gắng của Anh viết bài cho lá thư, và mừng anh đã thành đạt kết quả tốt.

(Tiếp theo trang 60)

⑤ Nhân dịp có anh chị Trường-Vinh-Huân "cô văn Mỹ tại PHI" ghé thăm NEW ORLEANS, một buổi họp mặt AHCC vùng NEW ORLEANS-EAST đã được tổ chức tại nhà anh BÀNH vào trưa ngày MAY 17th 81.

Sau đó, anh chị Huân đã được đưa đi viếng Đại-Hội Văn-hóa ASIAN-PACIFIC và đã được nhìn lại lá cờ vàng 3 sọc đỏ phất phới trong lãng cờ các nước Á-CHÂU trước nhà hội. Dịp này, anh chị Huân cũng đã gặp được anh chị Phúc (sở DGD) và đã hàn huyên với nhau rất lâu.

⑥ Anh chị TRANG mua nhà mới đã hơn 20 tháng, nay mới bán xong nhà cũ. Cũng là một dịp vui mừng lớn! Nhân dịp lễ cúng Tạ Ơn vào ngày MAY 30th 81, có neo quay bánh hỏi, anh chị Trang đã mời tất cả AHCC và gia đình trong vùng đến tham dự chia vui.

Anh chị em đã được dịp nghe anh Liêm kể nhiều mẩu chuyện vui từ Việt Nam. Tất cả mọi người cũng được một dịp thưởng thức tài nghệ chơi đàn dương cầm của Chị Nguyên, cựa Gs âm nhạc, và tiếng hát của các anh Tăng, Bành và Trang.

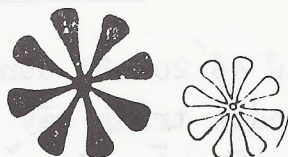
(Ký-Gia không để tên)

Phu - Lin (Tiếp Theo)

- * Anh Ta Huyền... Lá thư số 20 nội dung súc tích và cân đối giữa các đề tài, còn cách trình bày đẹp lắm, nhất là trong khuôn khổ phướng tiện và thi giở của chúng mình hiện nay của chúng mình.... Thấy lá thư của mình càng ngày càng phát triển "dóm hoa dầu trái" đẹp dễ thật tôi mừng quá. Mất nước, mất nhà, tan sự nghiệp mà mình còn được lá thư của mình thật là phước lớn... Chỉ còn một yếu điểm là tài chánh. Tình hình tài chánh sau số 19 như thế nào? Anh có dự tính gì để chu toàn tài chánh cho những lá thư sắp tới không. Việc gì tôi có thể góp phần tôi xin góp sức...
- Xin cảm ơn anh đã có lời khen lắm cho chúng tôi khích lệ lắm. Tôi sẽ trình bày tình hình AH trong dịp đại hội. Riêng lá thư thì tôi nhận thấy là đang trên đà lên...hướng. Rất mong gặp lại anh trong ngày DH.
- * Anh Dương Ben.France... Lần trước tôi gửi qua nhà bằng 100F, tính tiền tiêu, tôi, ót... nửa là 130F mà lá thư chỉ nhận được 20F. Nếu anh nhận được kỳ này (anh ben bỏ 20 US vào phong bì) tôi sẽ tiếp tục gửi bằng cách này để khỏi mất 90F. Tôi có tiêu học Miên, trung học Tàu, bạn nào có cần dịch chữ Tàu và chữ Miên ra chữ Việt, tôi xin sẵn sàng giúp....
- Anh gửi tiền bằng cách bỏ vào phong bì, tôi nhận và trả lời anh rồi. Có lẽ cũng phiếu lưu, tôi không có ý kiến là có nên gửi bằng đường ấy không. Cảm ơn anh.
- * Anh Lê Trung Định. Cảm ơn anh đã gửi bài chuyện tiêu lâm cộng sản và hy họa. Vì khuôn khổ lá thư này không đăng được. Xin anh thông cảm.
- * Anh Trần Đình Thắng. Cũng nhớ lá thư mà tôi đã nhờ các anh Bành, Lân, Phục, Trang, Ai Văn làm reference để thi EIT và PE tại Mỹ. Tôi xin thành thật cảm ơn các anh nói trên cũng như một AH khác đã khuyến khích nên tôi đã đậu EIT và PE trong năm 1960. Riêng về PE (Canada) tôi đã đậu từ năm 1976.
- Rất mừng anh đỗ đạt 2 bằng kỹ sư trong 5 năm. Mong anh có dịp qua Mỹ thăm 1 chuyến.

SINH HOẠT A.H.C.C.

AH.WAS.DC.

I. Địa điểm và thời gian:

Tại tư thất của Ái Hữu Lê-Sĩ-Ngạc tọa lạc 1821 Deer Drive, McLean, Va., vào lúc 11g00 ngày 24-1-1981, trước ngày ông Táo về châu trời.

II. Hiện diện:

Các Ái Hữu Võ-Văn-Quế, Nguyễn-Hà-Toàn, Trần-Ngọc-Tuấn, Đoàn-Văn-Kiều, Lê-Thú-Quyển, Ngô-Nấm, Lê-Sĩ-Ngạc, Phạm-Huy-Giang, Nguyễn-Bá-Bang, Nguyễn-Thạc-Việt-Toàn, Phạm-Quang-Dương và một số phu nhân...

Các Ái Hữu Mai-Văn-Mẹo và Châu-Thành-Dục bận việc bất ngờ vào giờ chót nên không tham dự được. Ái Hữu Nguyễn-Long-Tiết và Bùi-Thành-Dương cáo bệnh, và một số Ái Hữu có lẽ vì đổi địa chỉ nên thử mới không tới tay.

III. Phát huy Ái Hữu:

Qua lời mở đầu chào mừng của Ái Hữu Lê-Sĩ-Ngạc, gia chủ, giới đến tất cả Ái Hữu và phu nhân hiện diện, buổi họp được tuyên bố khai mạc.

Tiếp nối đề nghị ở kỳ họp trước, các Ái Hữu vắng mặt hôm đó đều hưởng ứng tự giới thiệu về sự nghiệp công-chánh và gia đình mình, để phát huy và thắt chặt tình Ái Hữu.

Sau phần giới thiệu, các Ái Hữu trao đổi kinh nghiệm về tìm việc, ôn luyện bài vở. Nhắc nhở nhau viết bài vở cho LCCC và giới thiệu đến ban phụ trách lá thư đề chỉ về ấn loát bưu phi.

Ngoài ra chuyện vượt biên vẫn là chuyện dài ly kỳ hấp dẫn như chuyện trình thám chứa đựng nhiều pha gây căng mao hiểm.

IV. Linh tinh, phê bình:

- Trong thư mời họp mặt, Ái Hữu Ngô-Nấm vẽ bản đồ chỉ dẫn địa điểm họp mặt hôm nay không rõ, tạo dịp cho vài Ái Hữu được đi du ngoạn vòng vo bất đắc dĩ để khám xét đường xá cầu cống vùng McLean nên đến họp trễ.

- Quý phu nhân quên đem quyển cook book để trao đổi recipee như

cơm âm phủ, canh thiên đường...

- Dự định kỳ họp kế tiếp bằng một buổi picnic ở công viên hay vườn nhà của một Ái Hữu theo lối pot luck. Sẽ thông báo sau.

V. Bế mạc:

Tùy các Ái Hữu còn muốn hân huyên nữa vì ít có dịp gặp nhau, nhưng vì vài phụ nhân đề nghị cùng nhau đi chợ Tết "mua lá chuối" gói bánh chưng, nên phiên họp được bế mạc vào lúc 5 giờ chiều. Trước khi chia tay tất cả AH đều cảm ơn Ái Hữu Lê-Si-Ngạc và phụ nhân đã tổ chức buổi họp mặt chu đáo tạo cho anh em có cơ hội gặp nhau trong bầu không khí thân mật chuẩn bị đón mừng năm mới Tân Dậu./.

AH.NAM CALI

Anh em AHCC miền Nam Cali mỗi năm đều có họp tất niên, Tết năm nay anh em đã tổ chức 1 buổi họp tại phòng nội của nhà thờ Saint Anselm tại Garden Grove, tụ họp vào khoảng 50 gia đình AH (200) người) từ Los Angeles đến San Diego. Đặc biệt có một số anh em ở xa nhân về Cali thăm bà con, bạn bè đã đến dự buổi tất niên AHCC. Trong số có AH dân anh Nguyễn Xuân Khương. Những buổi họp mặt của AHCC ở Nam Cali cũng làm cho báo chí VN tại địa phương đề ý và đăng tin đại để như sau: "Hội Ái Hữu Công Chánh không biết định xây cất gì mà chọn vùng Garden Grove ở nhà thờ Saint Anselm 1309 Galway St., G.G. còn để rỗng rảnh đại Nam. Nhớ đem theo thức ăn uống." Trong buổi họp nói trên anh em đã li xi cho lá thư AHCC \$310 (danh sách đăng ở phần tài-chánh)

AH.TEXAS

Đề mục : Biên bản ghi kết quả buổi họp tất niên Canh Thân và năm mới Tân Dậu của anh em đồng nghiệp Công Chánh vùng Houston .

Một buổi họp mặt của anh em đồng nghiệp "Ái Hữu Công Chánh" đã được tổ chức tại nhà anh Nguyễn Văn Liêm ở 4400 Boone Apt. 253, TX 77072

Khai diễn vào lúc 15g ngày thứ Bảy, 31/1/81 gồm có quý anh và gia đình:

Anh Nguyễn Hải Bằng	Anh Vũ Kim Chu
Anh Lưu Hữu Duyên	Anh Phan Điện
Anh Đoàn Kỳ Tường	Anh Nguyễn Văn Độ
Anh Nguyễn Quốc Đống	Anh Nguyễn Quý Hảo
Anh Nguyễn Văn Liêm	Anh Phan Quang Nam
Anh Hà Thúc Tâm	

Ngoài ra còn 1 số đồng nghiệp khác vì bận công tác không tham dự được. Trong buổi họp mặt lần này chi hội "Ái Hữu Công Chánh" Houston lại được vui mừng đón tiếp thêm vài bạn đồng nghiệp vừa trốn thoát được gông cùm Cộng Sản và đã đến được đất tự do.

Nhân dịp này anh Nguyễn Văn Độ đã cho gia đình Công Chánh Houston biết, ngày 14/2/81 sắp tới anh sẽ có thêm 1 đứa con trai tử trại Mã Lai sẽ đến Houston đoàn tụ cùng anh. Đây là đứa con thứ 2 của anh đã trốn thoát được trong vòng một năm qua. Anh Độ trong thời điểm "mất nước" chỉ ra đi được một mình và bỏ lại tất cả. Toàn thể gia đình Công Chánh Houston đã cùng nâng ly chia vui cùng anh Độ và hân hoan niềm nở chào mừng các đồng nghiệp mới.

Sau phần giới thiệu là buổi họp mặt chính thức.

Mở đầu anh Vũ Kim Chu Trưởng ban điều hành nhiệm kỳ vừa qua đã trình bày hoạt động và mấy vấn đề thuộc chi hội "Ái Hữu Công Chánh" Houston trong thời gian vừa qua.

Tiếp đó anh em đã bầu lại 1 ban điều hành nhiệm kỳ mới gồm có quý anh:

1- Anh Nguyễn Văn Độ: Trưởng ban điều hành.

2- Anh Phan Điện: Thủ ký điều hành.

Cuộc họp mặt kỳ tới sẽ được tổ chức tại nhà anh Nguyễn Văn Độ do ban điều hành mới đưa ra điều động vào ngày giờ thuận lợi nhất trong tam cá nguyệt tới đây.

Sau đó là cuộc mạn đàm về 1 số chủ đề như sau:

- * Kêu gọi các bạn đồng nghiệp tích cực đóng góp và nuôi dưỡng đặc san "Lá thư Ái Hữu Công Chánh", sợi dây liên lạc và cũng là linh hồn đồng nghiệp Công Chánh nơi hải ngoại.
- * Chi hội Ái Hữu Công Chánh Houston nhất trí sẽ đứng ra đảm trách đặc san "Lá thư Ái Hữu Công Chánh" trong năm 1982 nếu được yêu cầu và giao phó. Nếu thực hiện tất cả các đồng nghiệp hiện diện hôm nay đều liên đới cộng tác và trách nhiệm. Riêng anh Phan Điện sẽ đảm trách phần chủ nhiệm và liên lạc.
- * Vấn đề cơ nên tiến tới việc tổ chức và thành lập "Hội Ái Hữu Kỹ Sư Việt Nam" tại Houston hay không?

Sau phần mạn đàm là buổi tiệc trà thân mật gồm quý anh và gia đình đồng nghiệp "Ái Hữu Công Chánh". Buổi tiệc trà và cũng là buổi cơm tối gồm toàn các món ăn thuần túy Tết dân tộc đã khiến cho mọi người tham dự vô cùng hân hoan thân mật. Quả thật là bà con Việt Nam nơi đất khách quê người đã tìm lại được một chút hương vị Tết dân tộc đầm ấm dưới mái nhà "Ái Hữu Công Chánh".

Chấm dứt buổi họp mặt là buổi trình bày văn nghệ "bổ túi" do anh em tự thực hiện. Đặc biệt trong buổi giúp vui này có anh đã ngâm, phổ biến một số bài thơ, đặc biệt là các bài thơ "tử đày vực lao tù Cộng Sản" đã khiến cho bà con ngậm ngùi, xót xa đau thương.

Trước lúc chia tay ra về anh em đã chúc tết lẫn nhau, chúc mừng và cảm ơn anh chị Nguyễn Văn Liêm đã sốt sắng nhiệt tình đón tiếp đại gia đình Ái Hữu Công Chánh, giúp cho buổi họp mặt thành công tốt đẹp.

Trước thềm năm mới Tân Dậu, tất cả mọi người đều có ước vọng chung, một cầu nguyện chung là:

"Dân tộc Việt Nam sớm thoát được gông cùm Cộng Sản"

"Nước Việt Nam ta sớm được hưởng tự do và hòa bình"

Vào một ngày cuối năm Canh Thân

Thư ký điều hành: PHAN ĐIỆN

Chi hội Ái Hữu Công Chánh Houston hôm nay 5/24/81 đã có buổi họp mặt thân mật tại nhà anh Nguyễn-Văn-Dộ. Hiện diện trong buổi họp mặt này có gia đình của các anh:

Phan Điện

Đoàn Kỳ T. Đồng

Vũ Kim Chu

Nguyễn Hải Bằng

Nguyễn Quý Hào

Nguyễn Quốc Đông

Nguyễn Văn Độ

Nguyễn Văn Xá

Một số anh khác vì bận công việc nên không đến tham dự được. Ngoài các mục thông thường, chúng tôi đã quyết định đóng góp một số tiền \$150 để giúp duy trì tờ báo AHUC. Danh sách đính kèm. Chúng tôi rất mong AHUC sống mãi.

Kính chúc các anh bên bờ sức khỏe. Xin anh gửi báo theo địa chỉ của các anh ở trên.

AH.BAC CALI

Sau đây là tóm tắt cuộc họp mặt xuân Tân Dậu tại nhà tôi (anh chị Ta-Huyền) ngày 25 tháng 4, 1981 của AHCC miền Bắc Cali. Tệ quá, họp ngày 25 tháng 4 mà đến nay mới phúc trình. Sang đây, viết của tôi cùn quá, xin miễn chấp nhé:

- "Danh tạnh các AH họp mặt, xin xem ở cuối thư. Kỳ này không đồng bằng hai cuộc họp mặt trước. Có vài bạn thường không bỏ họp, lần này lại vắng mặt vì di lăm xa hay sửa soạn di lăm xa như anh Suy, anh Diệp. Những AH nông cốt của vùng này vẫn đều đặn, hằng hái tham dự như anh Hội Trưởng muốn năm Nguyễn-Manh-Hoàn, anh Bửu-Hiệp, anh Trần-Sĩ-Huân. Có những AH mới đến vùng này hay mới họp mặt lần đầu như các anh Phan-Việt-Hoàng, Trịnh-Thành, Lê-Kim-Thắng, Nguyễn-Ngọc-Thụ và anh Lê-Dức-Thái. Có một AH của làng CCVN, và của vùng này thường bị "kẹt" không họp mặt được mà lần này đã tái ngộ với anh em là anh Tô-Tăng-Quế, đáng hoan hô. Và mừng và đáng hoan hô hơn hết là anh Nguyễn-Xuân-Mộng, sau cái tai nạn nghề nghiệp thập tử nhất sinh mùa đông vừa rồi, đã bình phục và đến họp mặt.

Tình hình chung của AHCC vùng này là dân số có gia tăng. Các anh mới đến họp mặt hằng hơn các thành phần cũ. Dĩ nhiên luôn có những bạn nông cốt chưa kể hết không bao giờ thiếu mất. Thành công khoa bảng có anh Phan-Việt-Hoàng đỗ PhD từ 2 năm trước. Thành công di lăm thuê ăn lương tuần hay lương tháng thì có các anh đã đỗ PhD, Master, và PE như ta đã biết. Thành công kinh doanh chưa nghe.

Cố thụ đang bình thản, thường nguyệt mà tôi biết thì có hai anh Hoàn(Ng.M.) và Ngôn(Ng.L.). Lão mà còn kéo cây là tôi. Đại đa số thuộc lớp mới ra đời, một vài bạn, và lớp đang tiến mạnh và phát triển khả quan gồm tất cả các AH không được kể ra trên đây. Có một ít bạn nói ra thì tự khai minh vào hạng lão nhưng tôi xem thì xuân sắc chưa tàn như anh Niều(Ng.A.), nhua sống còn dồi dào như anh Hiệp(B.), anh Nuân(Tr.B.).

Nhận định và phân tích trên đây lẽ dĩ nhiên là rất nông cạn, và hăm hồ, chỉ đưa ra để vui câu chuyện, mừng cho anh em, không có "bảo chứng tại tòa". Có sai xin đính chính và miễn chấp.

- Trong cuộc họp mặt có đề cập đến tương lai lá thư AHCC: Vận mạng của lá thư hiện đang vững vằng trong tay Lê-Khắc-Thị, và những năm sau sẽ có các anh ở Louisiana và Texas đảm nhận.

Tài chánh: Anh Ng. M. Hoãn cho hay la hiện chưa thành văn đề. Tuy nhiên để tiết kiệm tiền in, và tiền tem đại đa số vẫn có ý kiến như đã phát biểu nhiều lần trước đây: nặng phần tin tức, thư là chỉ dẫn (dinh cư, học hành, thi cử, tìm việc...). Nên nhẹ phần kỹ thuật: chỉ giới thiệu những thành tích của các AH để chúng ta biết, mừng và hãnh diện.

Bài vở gởi đến, chỉ nên sợ thiếu chứ đừng sợ dư. Bài nào đăng, bài nào không đăng. Theo các tiêu chuẩn đã thỏa thuận càng sát càng tốt. Tuy nhiên chúng ta không phải là làm báo làm sách chuyên môn cho nên các tác giả cũng như toàn thể độc giả đừng quá câu kè, chấp nhất nếu có bài không được đăng, hay đọc bài mình không thích. Ban phụ trách lá thư làm việc vì tình ái hữu, không công, đừng có thái độ làm cho thiện chí ấy phải sút mẻ. Nên để cho ban P.T.L.T. toàn quyền lựa chọn bài đăng vào lá thư. Góp ý kiến để xây dựng và đừng vô tình làm nản lòng ban phụ trách lá thư.

- Họp mặt kỷ tới: Đại hội AHCC hè 1981 tại LA vào những ngày 4 và 5 tháng 7, 1981 tại LA hay vùng kế cận như anh đã đề nghị trong lá thư số 19. Họp mặt vùng Bắc và Trung Cali anh chị cùng-Tiến-Công sẽ hân hoan đón tiếp các AH vào ngày 10 tháng 7, 1981 tại Fresno."

Đính theo đây là chi phiếu gởi vào quỹ lá thư của hai anh Hà-Như-Tướng \$20, Lê-Đắc-Ngà \$15, và của tôi \$10.

Thân chúc anh cùng quý quyến khỏe mạnh, an vui. **TẠ HUYỀN**

Họp mặt tại nhà Tạ-Huyền ngày 25 tháng 4, 1981:

- Tạ Huyền	- Nguyễn Lương Ngôn	- Nguyễn Ngọc Thụ
- Trịnh Thành	- Hồ Nhứt Tân	- Đỗ Văn Sển
- Nguyễn Thiệp	- Trần Sĩ Huân	- Phan Viết Hoảng
- Lê Kim Thắng	- Lê Mộng Hùng	- Nguyễn Mạnh Hoàn
- Lê Tấn Quyền	- Tô Đăng Quê	- Nguyễn Xuân Mộng
- Đỗ Đình Sau	- Bửu Hiệp	- Cung Tiến Công
- Lê Đức Thái	- Ngô Văn Long	- Trần Hữu Tấn
- Hà Như Tướng	- Trương Minh Trung	